

donec Prælati superior aliter ut supra provide-
re decernat.

3. Declaramus autem, quod si Commenda-
tor ad Capitulum Provinciale quomodolibet
non accedat, maneat nihilominus in regimine
sui Conventus, donec noviter electus de illo pos-
sionem personalem accipiat, nisi aliter novus
Provincialis, aut ejus Vicarius de Præfide con-
stituat.

4. Quo circa ut omnis ambigendi locus præ-
cludatur Præfide alios in capite, interinos alios
nuncupamus. Præfide in capite esse vere, &
absolute Prælatum cum potestate omnimoda
Prælati localis; primumque in universis Con-
ventus actibus locum possidere declaramus. Il-
lum vero dici, & esse Præfide in capite intelli-
gimus, & statuimus, qui a Prælato Superiori
tamquam talis per speciales literas constituitur;
qui tamen ab ipso, pro nutu poterit amoveri
per novam electionem Commendatoris, sive al-
terius Præfidis; dummodo id non fiat intra duos
menses ante Capitulum Provinciale, nec hoc
tempore suffragia mutantur pro libito, sed ser-
ventur ea quæ superius in hac Dist. cap. 14.
præmissimus.

5. Reliquos autem Præfides aliter a quo-
cumque quomodolibet institutos subrogatos, &
interinos dicimus, sine nomine quidem, & sen-
su Prælati, inter quos, qui ab aliquo Prælato quo-
modocumque non stabiliter, sed ut interinus
nominatus fuerit, eam potestatem habeat in
utroque regimine, quam ipsi delegaverit, aut
concesserit Prælati insituens cum limitatio-
nibus tamen in his nostris Constitutionibus ordi-
natis.

6. Ille vero qui solo jure Constitutionis ab-
que aliqua nominatione successerit ultra limita-
tiones tam Commendatoribus, quam Præfiden-
tibus in capite, & interinis jam aliunde hic, &
alibi a prædicta Constitutione factas nequeat in
Conventu quidquam immutare, neque etiam
de arduis extemporaneis, urgentibusque decer-
nere, quæ Superioris Prælati non valeant expe-
ctare consultum, & directionem, nisi de consensu
directorum Patrum. In reliquis autem non limita-
tatis omnis, ubique Præfides usulem cursum ordi-
nariæ potestatis directivæ, & coactivæ suscipiant
in utroque regimine. Hic autem Præfides inter-
inus si fuerit Vicarius in suo loco perman-
eat; secus autem sedeat immediate ante illum
(quem sane tunc Vicarium permanere per-
mittimus) nisi alioquin locum superiorem ob-
tineat.

7. Constitutis Commendatoribus ad unum-
quemque pertinet quamprimum domum sibi
creditam vera, & personali possessione obtine-
rit, unum Fratrem in Vicarium eligere, virum
utique Religiosum, & prudentem, ac viribus
omnino validum, qui ipsum adjuvet in omnibus
sui muneris & non propterea nomen, aut sen-
sum Prælati se habere præsumat. Hunc autem
debet ipse Commendator instituire cujusmodi
potestatem eum velit habere, sive in præsentia,
sive in absentia sui, & non ultra se extendere.
Declaramus tamen, quod etiam si paucos dies,
aut brevem moram Commendator non longe
sit absens, prædictus Vicarius sub hoc nomine
vices ejus in omnibus gerat quantum ad ea,
quæ ad domesticam gubernationem attinent in
utroque regimine, ne vel ad horam Fratribus

legalis moderatio, cum potestate directiva, &
coactiva deficiat. Quæ vero Commendatoris
adventum expectare valeant ab ipso quæ sunt illi
restricte, vel aliunde hujusmodi Constitutioni-
bus, tam Vicariis, quam Præfidebus inferius li-
mitata nullo modo ab illo exequenda permitti-
mus. In urgentibus autem nihil omnino decer-
nat sine consilio, & assensu discretorum Patrum.
Deficientibus in choro, aut refectorio Prælato
Vicario, seu Præfide dignior Sacerdos ex parte
hebdomandarii præfideat, necnon licentiam in-
trandi, & exeundi concedat.

8. Vicarius etiam de illis, quæ utilia sunt
Conventui sive spiritualia, sive corporalia pie
apud Commendatorem debet intercedere, si qua
his Fratribus gravamina faciat ipsi prudenter
ostendere, quæ autem per se corrigere valeat
non ea importune Commendatori denuntiare,
sed tantum illi graviora deferre. Quo ad locum
vero Vicarius omnibus Præfentibus de numero
perpetuo immediatus emineat. Duas Missas ul-
tra communem Vicariis omnibus elargimur;
quas pro sua possint intentione celebrare, & de-
nique ab officio Chori, & Altaris sint absoluti,
quandiu in munere existant.

CAPUT XXV.

De Dignitatibus sine licentia non recipiendis.

1. Cum Fratres (etiam extra ordinem) pos-
sint ad plura officia, beneficia, gradus, & di-
gnitates diversimode promoveri, ut ea quidem
cum merito, & Religiose suscipiant illis salubri-
ter constituimus, ut nemo absque speciali licen-
tia Magistri, aut Provincialis officium aliquod,
gradum, beneficium, aut dignitatem assumat.
Quod si secus fecerit præfenti Constitutione, suf-
fragiis, & omnibus beneficiis spiritualibus Ordinis
nostri privamus: Fratri etiam, qui in dignita-
te constitutus, vel quavis alia causa extra Ordinem
vivens, Habitum & Institutum Ordinis non
servaverit, suffragia Ordinis similiter interdici-
mus.

2. Siquis autem hujusmodi beneficia gradus,
& dignitates, vel alioquin sine illis, aut ratio-
nabili causa vitam degere extra Ordinem favori-
bus procuraverit, eosque præfentem ab extraneis
personis obtinerit, poenæ gravioris culpæ ipso
facto subjaceat.

DISTINCTIO OCTAVA.

De statu, & regimine omnium Provinciarum Ordinis, & domorum ejus.

Quia neque commune, neque particulare
Provinciarum, & domorum regimen, neque
officia opportune, & satis complecti potuimus,
ea omnia in præfenti distinctione digerimus, ubi
quæque hæcenus desiderata subdidimus.

CAPUT I.

De Communi Provinciarum regimine.

1. Omnes Ordinis Provincie singulos ha-
beant Provinciales, & quatuor Diffinitores illius,
& pro Capitulis Generalibus duos Diffinitores
Generales, & totidem electores, atque etiam
pro singulis domibus proprios Prælatos locales,
qui Commendatores appellantur, exceptis tan-
tum

tum ad regimen Collegiorum electis, quibus
Rektorum nomen permittimus, & ad Barchino-
nensis Conventus gubernium destinato, quam
Prioris nomen datur ob causas cap. 4. dist. se-
quenti assignandas inviolabiliter gaudere decer-
nimus. Hi autem omnes eligantur ut in dist.
Superiori prædiximus. Quo circa declaramus ea
omnia intelligenda esse de Provinciis veris, ac
formatis, non autem de Congregationibus, aut
Provinciis nominalibus, quæ adhuc in veras Pro-
vincias erectæ non sunt, hæc enim infra sub specia-
li regimine constituimus.

2. Circa numerum graduatorum, quos sin-
gulis Provinciis designavimus, similiter decla-
ramus, quod omnis congregatio donec talis ex-
iterit, & in veram Provinciam non erigatur
nullam vim habeat ad graduatum aliquem pos-
tulandum; quæ autem jam fuerit vera Provin-
cia; ita Magistrorum, & Præfentorum nume-
ros in prædicta Dist. 6. præfixos, & condiciones
ad eos ibidem appositas observari præcipimus,
ut nulla excogitabili ratione præfata liceat
statuta transcendere, quam ob rem taxatur Ca-
pitulis Provincialibus potestas exponendi atque
etiam Magistro confirmandi gradus, sine condi-
tionibus a Constitutione ordinatis; & si aliter
conferantur, ipso facto sint irriti, etiam si Provin-
cia sit exigua, numerisque graduatorum cum sta-
tutis conditionibus non sufficiens.

3. Quod si in regionibus aliquibus, tractu
temporis Ordinem propagari contingat, & fiat
aliqua domorum aggregatio ab aliis Provinciis
separata, quæ non sit adhuc in veram Provin-
ciam erecta, sed tantum Congregatio specialis,
ut ea, quam Ordo possidet in regionibus Mara-
gonis Coronæ Portugallie, illam, quæcumque
sit, si non habuerit aliunde specialem formam
regiminis a Sede Apostolica indultam veluti
congregatio Parisiensis, ita constitui, & guber-
nari præcipimus, ut ipsi videlicet Magister Or-
dinis, unum Commissarium Generalem præ-
ficiat, cum ea facultate (ordinaria, aut dele-
gata) sibi quæ semper subiecta, quæ visa fuerit
expedire, juxta illius distantiam a se ipso.

4. Commendatorum autem electionem, ac
reliquas cujuscumque Congregationis regimen-
speciantia, ita fieri constituimus, ut prædictus
Commissarius Generalis de triennio in triennium
per literas convocatus congreget Capitulari-
ter in Conventu a se designato omnes Commenda-
tores, aut Præfides Duce Congregationis ad
Sabbatum Dominicæ in *Cantate*, nisi alia fuerit
constituta dies: juxta qualitatem regionis, & in
eorum Capitulari coetu novi Commendatores eli-
gantur pro triennio immediate sequenti per suf-
fragia secreta omnium Vocalium; in quibus si
post tria scrutinia præmoniti etiam in quarto non
conveniant, in ipsum Commissarium devolvantur
electiones, sicut, & in aliis per suffragia se-
creta ordinavimus, si qua vero statuenda vi-
deantur pro bono regimine Congregationis ma-
ture ab omnibus decernantur, & una cum ele-
ctionibus prædictis totoque processu Capituli, &
statu Congregationis mittantur authentice ad
Magistrum, ut quæ viderit confirmanda confir-
met, & juxta sibi relata ipsam dirigat in meliusque
promoveat.

5. In reliquis autem, quæ prædictis non op-
ponentur eam regere studeat præfatus Commis-
sarius juxta Constitutiones nostras, potissime vero

cultum literarum pro viribus instituat, & ad
disciplinas artium, & Theologie dignos Lecto-
res postulet a Magistro, seu eligat ex suis Fratri-
bus, quos idoneos habuerit servatis per omnia,
quæ Dist. 6. circa Institutionem Lectorum stabili-
ta reliquimus, ut subsidio literarum in dies
Congregatio procedat in melius, & viris, qui
eam promoveant decoretur.

6. Quantum ad transitum de una Provincia
in aliam statuimus, ut si hoc fiat per adoptio-
nem Fratrum solus Magister Generalis, & nul-
lus alius Prælati, etiam Vicarius Generalis totius
Ordinis eam concedere valeat, quandocum-
que autem a Magistro concedatur, semper con-
siliium utriusque Provincialis a quo, & ad quem
adhiberi præcipimus. Quod si transitus prædi-
ctus non sit ad permanentiam, sed ad tempus
pro aliquo negotio gerendo, vel si alioquin Fra-
trem aliquem extra suam Provinciam transferre
conveniat, non solum Magister, sed etiam Vi-
carii Generales in suis respective Provinciis illam
poterunt ordinare, & præbere licentiam, siue
prædicto Concilio.

7. Si quis autem Frater sine facultate, &
authentico testimonio Magistri, aut alicujus
Vicarii Generalis (intra sibi delegatam jurisdic-
tionem) in aliam Provinciam quomodolibet
transmigraverit; tamquam fugitivus tractetur
a Provinciali, & Commendatoribus illius, &
ad Provinciam suam remittatur.

8. Eadem ratione statuimus, ut nullus Fra-
ter suam Provinciam deserens ad Romanam curiam,
vel Regiam, aut Regale Prætorium quolibet
prætextu se conferat, sine speciali mandato,
aut licentia in scriptis Capituli Generalis, vel
Magistri, nec similiter in terram Saracenorum
transeat absque prædicta facultate, etiam in
scriptis Magistri, vel Capituli Generalis, aut
Provincialis, ut suo loco prædiximus. Qui autem
secus attentaverit tanquam fugitivum in virtute
Spiritus Sancti corripendum esse præcipimus, &
a Commendatore, qui eum sic indebitè vagan-
tem agnoverit in compediibus detinendum, Magis-
troque, vel ejus Provinciali denuntiandum, ut
ab eo puniatur juxta qualitatem delicti.

9. Præterea omnibus Provinciis sit commu-
ne electionis Privilegium, earumque Capitula
intra certum terminum præfentare Magistro pro
confirmacione obtinenda, vel etiam Vicariis Ge-
neralibus ad eam facultatem habentibus. Si enim
electio, & Capitulum Provinciale celebretur in
Hispania, sine personali præfentia Magistri de-
bet illi præfentari intra sexaginta dies, alioquin
sit inanis, & irrita, atque in ipsum devoluta
Magistro, qui profecto illam confirmare tenetur
si canonice fuerit celebrata, secundum jura,
& Constitutiones hujusmodi, vel ejus defe-
ctum ostendere.

10. Provincias autem Gallie, & Italie ad
eandem præfentationem Magistro faciendam,
intra quatuor menses teneri decernimus, sub
poenâ nullitatis, & devolutionis prædictæ, &
eundem pariter Magistrum earum Capitula, &
electiones debere confirmare, aut infirmare, ut
prædicatur. Congregationem autem Parisiensem
quantum ad suum Capitulum, & electionem
Vicarii Generalis, eidem legi, & prædictæ confir-
macioni Magistri, & devolutioni subijcimus.
Confirmacionem vero Provincialis Indiarum,
suis respective Vicariis Generalibus sub forma
super-

rare possit, quæ secreto, ut patet, quæ domestice, & plane, quæ vero in iudicio ad vindictam publicam corrigere expediat, & liceat, ne de singulis processus cum strepitu, judicialique mora confurgat. In reliquis vero, de quibus non est infamia, aut suspicio semper inquirat in genere: juxta interrogatoria præmissa, quæ etiam personas munerum, & officiorum videantur attingere, non est ideo particularis inquisitio, cum fiat generaliter ex sola Constitutione, & officio.

2. Quæcumque autem sibi revelentur debet ipse solus sine Secretario conscribere, qui tantum postea vocandus est pro his, quæ sint tractanda in iudicio. Ipsi vero Visitatori præcipimus in virtute Spiritus Sancti: ne quidquam de sibi revelatis in prædicta inquisitione generali, directe, vel indirecte cuiquam aperiat. Quod si ex ipsis possit jam satis iuste procedere ad inquisitionem specialem, semper eam faciat suppressis nominibus delatorum donec illi in iudicio se ipsos manifestent, ac detegi oporteat, prout consuetudo, aut praxis, & facultas regularium, causaque postulerit.

3. Circa prædicta vero legitime interroganda universis Fratribus declaramus teneri ad Visitatoris mentem respondere, & nihil tegere posse, aut quavis arte celare, & veritatem de his, quæ remedio indigeant, ac veniant revelanda de jure: unde crimina jam publica una cum eorum Auctoribus publice diffamatis, etiam sine prævia correctione fraterna sunt ab ipsis manifestanda absque dubio sub poena perjurii ut publico scandalo fiat satis. Quæ autem sunt occulta, si tamen vergant in commune damnum, aut tertii, quod superet famam ipsius delinquentis, etiam sine dicta correctione manifestari debent, nisi certo sciant solam correctionem fraternam ad criminis emendationem non sufficere; si vero tantum redundent in damnum ipsius peccantis similiter nota fiant Prælati, præmissa correctione fraterna.

4. Quo circa hanc regulam Fratribus observari præcipimus, quod in omnibus delictis, sive debeat præire correctio Evangelica, sive non. Si tamen aliquando possint ea licite manifestare Prælati tamquam Patri, vel Judici, nulla ratione præmittant, neque illa finant in Fratribus obscurari, aut eos sine Medico, & medela perire propter modicum ruborem, & dolorem famæ apud illum, malint enim vulnera eorum & ulcus, Prælati discretæ providentiæ cum fiducia subicere, quam eadem occulte putrescere. Prælati vero in omnibus ad se delatis, ita prudenter se gerat, ut nunquam temere, & inconsulto crimina subrogat, sed ea respective medenda suscipiat paterne, vel judicialiter, secundum quod de jure, & charitate magis congruat emendationi delinquentis. Eam tamen regulam sibi observandam statuat; ut secreta, secreto, publica, publice corrigantur, & coram pluribus, aut paucioribus secundum gradum diffamationis delicti.

5. Quæcumque autem deferenda sint judicialiter semper de illis debet præcedere diffamatio, & suspicio, quæ de jure ad delationem sufficiat. Si reus jam fuerit alioquin emendatus in casibus ita occultis, & ex illis scandalum, & vindictæ publicæ satisfaciendi necessitas non emergat omnino celandus est Judici. Si autem sine scandalo offendat, & fraterna correctio, non

profit, vel quis eam facere non audeat, Evangelicam tantum denunciationem adhibeat, ut paterne, & sine strepitu corripiatur. Quæ jam fuerint punita, aut correctæ, nec paterne, nec judicialiter denuncientur Prælati, nisi morale imminet relabendi periculum; cum ipsi aliquid manifestaverint; debent etiam declarare omnia, quæ illum juvare possint, ad convincendum delinquentem: ex auditu nihil proferant, nisi simul referant a quo, vel quibus audiverint.

6. Facta itaque inquisitione generali agere debet Visitator secundum quod ex illa deprehenderit, quæ enim ut Pater agnoverit, paterne corripienda suscipiat, & si per amonitionem a loco aut alia media suavia possit avertere delinquentem a reiteratione lapsus absque nota infamiae, ita profecto exequatur. Si autem delicta publica invenerit, vel quæ deduci possint, & probari in iudicio, & sic oporteat fieri tunc procedat ad inquisitionem specialem prævia semper insinuatione clamorosa, non quidem leviter inter quoscumque vagante, sed a timoratis, & prudentibus attestata.

7. Si autem iudicium de aliquo crimine instituat, cum hoc fieri possit per accusationem, aut denuntiationem judicialem quæ sæpius pacem turbant in Ordine, seminariumque produunt discordiæ, ac fomites Invidiæ inter Fratres, idcirco tertia via incedere Prælati consulimus, quæ quieti, & societati fraternæ magis convenit, Jamque est a regularibus in consuetudinem ducta, quod videlicet Visitator procedat ad inquisitionem specialem non quidem ad instantiam juridicam accusantis, aut denuntiantis, sed ex solo officio id est utendo ipsorum delatione, & notitia sufficienti, & legitima in prædicto scrutinio, vel extra, vel ab ipso clamore facti legis, aut vera infamia delicti tanquam accusatoribus hæc accepta; in hac enim forma nullius personæ accusantis, vel denuntiantis nomen scriptum, appareat in processu, sed Testes a Prælati ex officio vocati coguntur attestari, quod noverint sine strepitu, & nota livoris unius Fratris in alium cum hæc omnia tunc fiant ex sola Judicis æquitate, & officio; juxta notitiam in præfata generali inquisitione susceptam.

8. Hæc est enim via corripiendi, & judicandi salubrior, & charitati conformior, & vix in Ordine reperietur delictum, quod vel paterna correctione, vel præfata ex officio emendari non sufficiat. Si autem aliquod occurrat, quod propter commune bonum indigeat accusatione, vel denuntiatione judiciali, hæc prius quam illa eligenda est, quia lenior, & magis charitatem redolens, nisi forte accusatione sit opus omnino ad majorem vindictam sceleris, vel si ab ea delator reverti noluerit, velut pars læsa clamat ad Judicem.

9. Quæcumque autem assumatur, debet fieri coram Secretario, qui delationem scribat cum nominibus delatoris, & tertium; in quo tamen casu si Fratres in inquisitione speciali judicialiter deferre, & ratificare noluerint, quæ in generali detulerunt debent cogi præcepto, & censuris, & ipsi tenentur obedire Judici. Sciat autem accusans ipsum esse obligatum ad probandum plene debitum sub poena talionis, cui etiam aliquatenus subditur denunciatus, qui sine sufficienti fundamento denunciavit, aut accusator palliatus reperiat, qui eo dignoscitur, cum reve-

ra uti-

ra utitur nomine denunciantis, & nihil scribi permittit, nec vult delata subscribere, aut illis nominem dare, & omnino poenas talionis effugiat.

10. Delationes, quæ importune malignitatem redolent non debent Visitatori admitti: admittas autem, & tales postea repertas non prosequi, sed rescindere, quinimo prudens consilium erit veras aliquando non tractare in iudicio, ex quibus forsitan majus scandalum formidatur, quam profectus eruitur, dum ex ipso iudicio altius in delinquentem, aut Communitatem crepitare consuevit infamia, vel ignis discordiæ in Fratribus exardescere. Talibus autem Prælati suaviter, & paterne medentur secundum prudentiam sibi datam a Domino. Melius est enim aliquando, oleo maturare, & concoquere vulnus, quam illud ferro incidere, suaque putredine iudicio publico diffusâ delatas & ignaros inficere.

11. De levibus nunquam instituitur iudicium; sed de plano corripiantur secundum Ordinis statuta, & juxta prædiantiam & censuram Prælati. De iis etiam Fratres respondere tenentur in scrutinio præfato, præsertimque aperite quæcumque possint in communem ruinam observantiam inducere.

12. Visitator autem, & omnis Prælati caveat ab epistolis non subscriptis contra Fratrem aliquem sibi directis, quas debet omnino despiciere, ut per eas de tali Fratre ad inquisitionem specialem deveniant, etiam si epistola non subscripta testes adhibeat: quod si subscriptam ab aliquo Fratre sibi noto recipiat, poterit ab ipso rem diligenter investigare, quousque satis sit, ut ea revertetur in iudicio.

13. Secularium delationes, aut literas in Fratres nunquam suscipiat, nec eos pro testibus admittat, nisi crimina, vel scandalum Fratris urgeat, & solum fuerit inter seculares nullo sciente Fratre commissa.

14. Denique cum Prælati sint quasi signum, ad sagittam nec possint omnibus placere, sed potius in eos multorum oia succenseant, idcirco in eosdem accusatio non est facile a Visitatore admittenda sed diligentem cautelam adhibeat, ut ex qualitatibus Prælati subditorum ac prudenter, delicti agnoscat, an ex Invidia, zelove æquitatis delatio procedat, & sic se gerat in omnibus, & provideat ne Prælati criminationibus versentur iniustus; ut tamen caveat, ne sub hac umbra criminibus insoleant. Cunctis ergo prædictis a Visitatore servatis ita se habeat cum Fratribus, & delictis: ut quantum possit nihil impunitum maneat, & omnes sub meliori fruge, & conversatione relinquant.

CAPUT VIII.

De domibus acceptandis, ac noviter erigendis, in regularique Clausura constituendis.

1. Nulla domus in qua Fratres nostri debeant commorari sive sit Conventus formatus, sive hospitium per aliquem Fratrem nostri Ordinis acceptetur, vel acceptata dimittatur, aut alio transferatur, seu commutetur in alteram, nisi de licentia Magistri, vel Provincialis: in novis fundationibus servetur praxis consuetæ. In qualibet autem que sit noviter constructa, vel Ordini collata (nisi fuerit domus rusticana, aut hospitium) semper aliquis Frater fiat Commen-

dator, qui sit prudens, & fidelis administrator illius. Hic habeat secum illum numerum Fratrum, quem, & locus exigat, & domus substantia patiatur, a quibus adjuvetur, & humiliter obediatur in omnibus. Debeat etiam Divinum officium devote celebrare, & eleemosynas pro Redemptione captivorum impense colligere, & laborare in ipsis, quæ sunt duo nostri Ordinis cardines, & instituta illius in quolibet Conventu exequenda.

2. Pro iis ergo, & aliis quibuscumque Provinciarum domibus debet Diffinitorium Provinciale solite providere, ut juxta distantiam a se invicem unaquæque (si territorium sufficiat) suum districtum habeat pro eleemosynis captivorum procurandis, qui nullatenus cum termino alterius domus confundatur, sed ita sint ad invicem discreti, ut collector unius domus fines alterius non attingat, & quisque tantum fiat de suæ mese caudalibus.

3. Domus autem, quæ de cætero erigantur in Ordine ita exurgant ambitu, & mole capaces, ut & templa Deum, & cultum ejus deceant, & frequentiæ Populi aliunde sufficiant, nec numero Fratrum sit locus aliquando futurus angustiior, sit inquam ita latus, ut omnes officinas, & Cameras regulari domui necessarias, & congruas modeste intra se continere valeat. Enixe vero consulimus, & in quantum liceat præcipimus: ut universis domibus Ordinis si loci amplitudo permiserit semper aliqua pars vel area separaretur ad opus horti, ut intra illas habeant Fratres aliquod recreationis levamen, nec illud fors quaerere indigeant.

4. Rursus claustra in eis ædificanda ita clausa, & obserrata extruantur, & jam extructa similiter reformentur, quatenus sit possibile, quod transitus ad Chorum hyemis asperitatis non pateat, ne fiat inde prætextus dispensandi aliquoties Matutinas media nocte dicendas.

5. Quæcumque autem domos nostras, quæ jam sint vere Cœnobium, Conventus, vel Monasterium, sic legibus clausuræ subijcimus, ut nulli Commendatori, Præsidi, vel Vicario, aut cuicumque particulari Fratri liceat sub poena privationis officii, & utriusque vocis in perpetuum in designatam clausuram introducere, seu ingredi permittere, quocumque colore, vel causa, etiam serviendi, aut curandi egrotos. Quo circa declaramus clausuram Monasterii, Cœnobii, vel Conventus esse ea omnia, quæ pertinent ad ipsius habitationem, ac domicilium, exceptis Ecclesiis, & Claustris inferioribus, si capellas, & sacella contineant. In quo casu ad hujusmodi claustra foeminas ingredi permittimus, tempore dumtaxat celebrationis Missæ, aut processionis alicujus. Poterit tamen in hoc Magister, vel Provincialis pro bono regimine declarare, & interpretari difficultates, quæ in hac parte occurrere solent.

6. Seculares in domibus nostris convivere, aut pernoctare non permittimus. Delinquentes autem, qui se ad Monasteria recipiunt, ut captivam effugiant, nullus Prælati ultra tres dies patiatur in suo Conventu manere, & potissime intra claustra sub poena privationis officii; Frater vero, qui prædictos clam, aut quomodolibet retinuerit, poenæ gravis culpæ subiacet, & Conventualitate privetur.

7. In fine tandem statuimus: ut in quacumque

nam ejus consuetudinem perpetuo observari desiderantes, presentis Constitutione irrevocabili- ter stabilimus, ut Prelatus prefate Domus, non Commendator, sed Prior sit appellandus, cujus electio per fratres ejusdem Domus canonicè debeat celebrari per vota secreta, & juxta formam Concilii Tridentini: sic autem electus Prior suo munere per triennium, & non amplius utatur, quod quidem semper computari volumus secundum annos naturales, & integros ab ipsa die electionis, nisi in casibus specialibus inferius assignandis.

2. In illa vero vocem habeant omnes conventuales predicti Conventus Barchinonensis, dum tamen sint sacris initiati, & quatuor annos a professione antiqui, atque etiam prefata conventualitas in ipsa Domo sit saltem unius mensis proximo, antequam Prioratus per mortem, aut alia qualibet causa vacaverit.

3. Decernimus autem, & ordinamus predictos fratres Conventuales Prioratu vacante vocem electivam habentes non debere tantum esse filios ejusdem Domus Barchinonensis, sed sufficere Conventualitatem predictam cum conditionibus declaratis, ut in ea electione suffragari valeant, si fuerint filii ejusdem Domus, siue filii, & habitatores assignati in tota Provincia Aragonie.

4. Predicti ergo fratres, sicut premititur ad eligendum idonei eligant, & constituant in Priorem ex se, aut ex aliis Domibus totius Provincie Aragonen. qui sit religione, moribus, & doctrina ita precellens, ut non solum predictam Domum, sed totum etiam Ordinem suo tempore, & casibus gubernare sufficiat, pro quo statuimus, ut vel Magister de numero Provincie existat, vel saltem Presentatus, etiam de numero, & lectura in eadem Provincia, & electio secus facta sit irrita.

5. In hujusmodi Electione, si adsit Magister Ordinis, vel Provincialis, vel ejus Vicarius, semper alter eorum, qui fuerit inventus presideat, & suffragium habeat in illa, quod si uterque concurrat presidentia deferatur Magistro, si eam non malit Provinciali relinquere, si uterque vero sit absens, presidere debeat Superior, seu Vicarius ejusdem Conventus, vel ejus defectu, frater ex tota Communitate professione antiquior. Statuimus autem, quod electio dicti Prioris ad illos tantum ex prefatis Electoribus attineat, qui personaliter fuerint presentes in illa, sicuti sit in electione Magistrum, quod si quis majorem partem medietate eligentium habuerit ille sit, & reputetur tamquam Prior electus. Hanc autem electionem facere teneatur prefatus Conventus intra unum mensem a vacatione Prioratus. Quo elapso, si adhuc non elegerit, tunc Magister Ordinis jure ad se devoluto de Priore provideat.

6. Factam jam Prioris electionem statim Magistro Ordinis explorandam, confirmandamque mitti decernimus. Unde Conventus confirmationem postulans numerum pariter, & nomina omnium vocalium, & simul quot eorum, suffragia electus habuerit per authenticum testimonium referat eidem Magistro.

7. Exinde Prior electus consultis Patribus a consilio Superiore, seu Vicarium sine mora constituat, qui possit corrumpere delinquentes, curamque Conventus, & fratrum solite gerat,

secundum quod ipse Prior illum instruxerit, & permiserit.

8. Officium predicti Prioratus ita precessit in ordine, ut vacante Sede Magistrum semper sit primus ad successorem, & substitutionem vocatus modo, & forma, jam alibi constitutis ubi, & de plenitudine sue potestatis, & cujuslibet alterius, qui potest esse, vel fuerit Vicarius Generalis satis superque decrevimus, unde per dictum officium nullo modo vacare permittimus durante spatio, ac tempore Vicariatus Generalis etiam si triennium talis Prioratus expleatur, tunc ergo, quia in ipso Capitulo Generali, etiam post factam electionem Magistrum adhuc Prior Barchinonensis (siue sit Vicarius Generalis siue non) vocem, & locum possidet usque ad finem Capituli, propterea constituimus, ut prefatus mensis intra quem dicti Conventuales Priorem eligere tenentur excurrere non incipiat, nisi a die authentice notitie consummationis Capituli ab ejus Secretario attestante.

9. Cum autem Prior Barchinonensis predictus jure Constitutionis vacante Sede Magistrum ante expletum sexennium in officio Vicarii Generalis totius Ordinis cum plena jurisdictione succedat, decernimus, & statuimus, ut si quando dictum Vicariatum adierit, fuerit solum presentatus ipso facto propter dignitatem officii, supremique totius Ordinis Magistrum in quo succedit Magister habeatur, sit, & nominetur, modo lecture curricula a Constitutionibus ordinata, pro simili gradu, cum approbatione Diffinitorii sue Provincie jam confecerit.

10. Antiquitas autem hujus Magistrum, ut certum ubique locum obtineat inter Magistrum sue Provincie computari debet, a die qua Vicariatum Generale assumpsit, si vero Magister de numero sue Provincie prius extiterit exemptionibus Provincialis (perinde ac si esset functus prefato munere) gaudeat cum precedantia ad externos Magistrum sue Provincie, & loco immediato post eos, qui Provinciales fuerint, & postmodum futuri sunt, inter illum autem, & ex-Procuratores Generales Romane Curie servetur ordo, quem infra in Cap. 19. de ordine sedendi statuimus.

C A P U T V.

De visitatione Provinciarum, earumque Domorum.

1. Cum Magister Ordinis intra tempus sui regiminis teneatur per se, vel per alium totum Ordinem visitare, & Provincialis itidem bis totam Provinciam in suo triennio, aut quoties compellatus fuerit specialiter a Fratribus, vel postulet rerum eventus, non importunam ducimus formam visitationis ab ipsis, vel suis visitatoribus faciende juris, & aequitatis legibus insituere.

2. Primo enim Magister ingrediens visitare alicujus Provincie Domos, debet simul visitationem Provincialis aggredi, unde si antequam accedat ad Domum Capitalet Provincie, ubi Provincialis adest aliquas occurrentes Domos in via visitare oporteat in ipsis, etiam de regimine, & reliquis ad Provinciale spectantibus disquirere incipiat secundum formam inferius tradendam.

3. Insuper a Provinciali de Fratrum moribus debet inquirere, ac fratres ipsos in singulis Domi-

Domibus interrogare si quid emendatione dignum habeant circa bonum, utilitatemque Provincie revelandum. De quibus omnibus ejus communem visitationem simul, & particulares Domorum peragat, & concludat.

4. Si visitationes itas non per se Magister adimpleat, debet semper eum visitatorem eligere, qui sit etate, literis, religione, ac moribus approbatus, cui auctoritatem suam in scriptis conferat, quatenus ad omnia predicta gerenda sibi expedire videatur. Insuper debet esse zelo, prudentia, & benignitate preditus. Verumtamen qui potens sit irumpere iniquitatem ne vel fortitudine nimis terreat, vel victus suavitate non adeat; quæ omnia similiter Provinciali, Vicariove Provinciali subjungimus. Visitator autem institutus semper sibi eligat unum Fratrem in Secretarium, qui de omnibus visitationis actibus fidem reddat, Juramentum secreti, & fidelitatis ipsi prius Visitatori perhibeat.

5. Cum vero Prelatus, aut Visitator ab eo missus Domum visitandam ingreditur, debet suscipi, iterantibus exhibenda prout inferius cap. 16. precipitur. Susceptus autem statim visitationem incipiat, nisi ita sit longo itinere vexatus ut aliqua prius requie levare oporteat. Visitator missus tribus tantum diebus requiescere poterit, quibus trajectur, ut hospes, iis vero elapsis, si ne mora visitationem inchoet a cujus initio, ad finem usque dumtaxat sit vere Prelatus, vicefque, & locum sui principalis obtineat in ea tantum Domo, quam visitat cum potestate tamen extra illam quantum ad incidentia, quæ eandem visitationem respiciant, qua finita, & conclusa, si in ea Domo forsitan immoretur, habeatur hospes: sitque Provinciali, & Prelato locali subiectus, visitationem autem in Domibus exiguis, & modicis semper quatuor precise diebus continuis peragat, & concludat, in magnis vero duos amplius, vel quatuor dies adjicimus, quos prætereire non liceat.

6. Si vero delicta aliqua ex visitatione prodierint, quæ processu judiciali indigeant, & intra dictos quatuor, aut octo dies concludi non valeant, tunc in Provinciis Europeæ suo principali a quo fuerit nominatus relinquat. In Provinciis vero Hispaniæ a quocumque fuerit missus Visitator, semper Provinciali deferat per dictas causas, ut eas prosequatur, & finiat, ne si Vicario Generali, aut Magistro a quorum altero nominatus fuerit reserventur, ipsis noceat distantia locorum.

7. Ipsi tamen Prelato visitanti ubique consulumus, ut quantum negotia sustineant, prelixos etiam terminos in visitationibus non prætereant, ne Domus per moram gravetur, vel suspitionibus intestini mali ejus fama lædatur. Quod si visitatio non fiat de officio, & more, sed sit irregularis, & ex peculiari causa emergenti, etiam eam quoque, quam citius desideremus absolvi, nulla tamen dierum metam circumscribimus.

8. Si Commendator sue Domui visitationis tempore non adfuerit, visitatio nihilominus eo non expectato fiat, & Visitator, aut Prelatus ad omnia predicta, & inferius insuper dicenda procedat. Si quid autem de Commendatore agnoverit emendatione dignum, de justa correptione provideat juxta Constitutiones nostras, & prout Domus necessitas postulet. Si vero pro aliquo testimonio necesse fuerit absentem

aliquem fratrem vocare, vel citare, id præstare poterit Visitator nominatus in omni visitatione sub excommunicatione, & præcepto.

9. Visitator itaque ingressus Monasterium pace Fratribus oblata, & congregato Capitulo, si Prelatus non fuerit literas visitationis ostendat, legique faciat coram Capitulo, quibus lectis, & evulgatis, atque illi præfata visitandorum obedientia dicat: *Benedicite Fratres &c.* commendationem deinde pro vivis, & Defunctis instituat, ut habetur in principio Capituli quotidiani. Postea vero piam, & religiosam exhortationem Fratribus habeat secundum eorum qualitatem, & circumstantias Domus, & moneat primo, secundo, & tertio in virtute Spiritus Sancti, & sub obedientia præcepto, ac sententia, excommunicationis, ut omnes, & singuli odio & amore postpositis sibi clare, & distincte manifestent ea omnia, quæ in communitate, aliquove individuo emendatione, correptione, seu punitione digna repererint, & maxime quicquid in observantia ruinam, religionis, siue Fratrum perniciem fuerit perpetratum, si quas rixas, aut dissidia, si qua scandala, vel crimina, & si qua alia ex iis, de quibus in scrutinio inferius declarando interrogabuntur, tam in capite, quam in membris agnoverint, cunctaque abs dubio Fratres singuli cujuscumque gradus, & conditionis extiterint ei aperte declarare debeant, ut illis in judicio, vel extra congruam inferat medicinam.

10. Ut autem Fratres nihil de sibi revelandis occultent, in hoc primo Capitulo insiem exponat, quantum illos censura, & juramentum adstringant, quibus omnia sibi nota, ac remedio digna manifestare promittunt, ibi enim adjuret eos per viscera Jesu-Christi: quod bonum Ordinis, & Fratrum in justitia, & veritate diligant, quod salutis eorum boni æmulatores existant, quodque Medico ipsorum vetera, vel putrescentia vulnera celantes eorum patroni crudeliter, amiceque pessiferi non fiant; super hoc enim sit tota, vel præcipua Capituli, ac sermonis materia, quo de ipsorum manibus exquirendum esse protestetur sanguinem ejus, qui suo silentio perierit. Hos maxime securos reddat de secreto a se fideliter, exacteque servando in omnibus, quæ sibi quomodolibet revelaverint, prout in conscientia tenetur, & inferius enixe precipitur.

11. In predicto deinde Capitulo tam Prelatus, quam Visitator omnes Confessarios publice, & ex officio suspendat, præter graduatos, donec novo examine comprobatos restituat, seu a Ministerio revertat. Cæterum si graduatum aliquem a sufficientia, vel discretionem, aliisque promunere requisitis defluxisse cognoverit, prudenter, & privatim similiter suspendat, donec de novo examinatum approbet, vel removeat.

12. Postea vero intra, vel extra celebrationem Missæ Alba, & pluviali indutus, & cum cereis accensis, & thuribulo secundum formam Ritualis Ordinis visitet sacramentum Eucharistiæ, an sit in loco pie, religiose, & ritualiter parato, & instructo, & quo tempore renovari soleat. Videat insuper, & recenseat: an reliquiæ, & oleum infirmorum decenti cultu, & custodia serventur. Deinde an Sacra indumenta pro necessitate sufficiant, an apta, & munda sint, & quæ reparanda, quæ sint addenda precipiat.

13. Post hæc autem in secreto loco solus a.

singulis Fratribus accipiat juramentum, quod vera profert ad ea, de quibus interrogati fuerint ab ipso, omni odio, & amore posthabitis, eoque sic praefito, procedat ad inquirendum in genere de statu Domus, de fama, vita, & honestate Praelati, & Subditorum ejus secundum instructionem inferius proponendam, singulaque in emendationem respective inducat, prout sibi declarata, ac probata fuerint, & justitia, vel charitati conveniat. Delicta vero tam Commendatorum, quam Fratrum visitet, corrigat, & emendet, quocumque tempore perpetrata sunt, si punita, & emendata non fuerint.

14. Post visitationem rerum Ecclesiae visitari debent omnes libri rationales, & inventariae Conventus, videlicet liber Missarum, & reliqui omnes dati, & accepti, inventarium Sacrificae, Infirmariae, Bibliothecae, omniumque utensilium, quae sunt in cellulis Fratrum, cum tabula Defunctorum Provinciae. Deinde vero libros redemptionis suscipiat, quos diligentius, & accuratius (ut institutum postulat) severissimo examine perpendat, & si quid in illis inveniat extra Constitutiones hujusmodi commissum, absque ulla misericordia corripat. Si Procuratores autem praedictae redemptionis tepidos, & negligentes invenerit in hujusmodi charitatis officio, puniat, vel amoveat, secundum qualitatem delicti. Commendatores etiam juxta Constitutiones nostras in hac vel alia culpa deprehensos, poterit Visitator suspendere, convictosque privare, ac Praesidem pro illis substituere, donec Praelatus Superior de domo illa provideat, super praedicta autem Commendatoris suspensione declaramus eam posse Praelatum, aut Visitatorem aliquando facere absque eo quod causam, vel rationem exhibeat.

15. Similiter si Vicarium, si Procuratorem Conventus, aut Sacrificam dignos depositione, vel remotione probaverit, eos a suis muneribus depellat, atque alios a Commendatore subrogari constituat. Si vero Depositarium hujusmodi privatione afficiat, ejus nominationem Conventui relinquat. Magistrum autem Novitiorum si fuerit a se depositus, Provinciali noviter eligendum deferat.

16. Ad Provinciale denique sive ejus Visitatorem pertinet in ipso actu visitationis informationem de Lectoris per se ipsos immediate suscipere: itaut in scrutinio secreto fiat omnino certior de illorum negligentia, & defectibus, vel de sollicitudine in proficiendo, & docendo, de quibus etiam juxta superius Dist. 6. Cap. 6. ordinata publice testimonium debet accipere a majori parte Conventus de peractisque curriculis juridicam informationem suscipere, ut suo tempore exhibeatur Diffinitorio Capituli. Ex his ergo, & secundum ea, quae legitima probatione deprehenderit debet eos laudare, vel corripere, aut etiam (si visitationem faciat Praelatus) ipse solus lectura privare, quos a prima sufficientia noverit excidisse.

17. In mutationibus Fratrum si plures amoveri expediat, non omnes dispergat simul, sed transacta visitatione sensim, singulatimque ne scandalum fiat in Populo.

18. Facta ergo visitatione atque omnibus ejus actis scripto mandatis fiant a Visitatore Decreta, quae sibi visa fuerint expedire prout Dominus statuit, regularisque observantiae postulet

custodia, & sic omnia scripta permaneant; & ubicumque opus fuerit in Diffinitorio, aut Capitulo fidem faciant. Statuta vero, congregata a Visitatore Capitulo inibi legantur, brevique Fratres oratione ad eorum observantiam, aut totius vitae regularis inviolatam integritatem, hortetur, postea omnes se prosternant, & dicant *Confiteor Deo &c.* stans autem Visitator adjiciat: *Miseretur vestri &c. Indulgentiam &c. Et ego auctoritate Dei omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, & auctoritate mihi commissa absolvo vos ab omni vinculo irregularitatis, suspensionis, excommunicationis latae ab homine, vel a jure (si indigetis) & ab omnibus transgressionibus, excessibus, omissionibus regulae, & Constitutionum nostrarum, quantum ego possum, & quod non possum suppleat, & perficiat omnipotens Sacerdos, & Summus Pontifex Dominus Jesus-Christus, & injungo vobis in poenitentiam omnium peccatorum vestrorum quicquid boni feceritis, & specialiter jugum obedientiae, ac regularis observantiae disciplinam in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen, & sic concluditur, & solvitur visitatio.*

19. Tempore visitationis Praelatus semper, aut Visitator cum Fratribus in Refectorio comedat de communi victu, neque singularia sibi ferula parari sustineat, qua de re illius conscientiam oneramus, ne visitatio, quae mederi debet, excessibus eos inducat potius, quam cohibeat.

20. Praelato, vel Visitatori provideat Conventus necessaria pro impensis itineris usque ad Monasterium proxime visitandum, semper vero religiose, & honeste, Praelatus, aut Visitator incedant cum uno Fratre socio, & servis, & animalibus necessariis, ne Domus dilapidentur a Visitatoribus.

CAPUT VI.

De interrogationibus a Visitatore in inquisitione, & scrutinio secreto faciendis.

1. Ingresso Visitatore scrutinium, & a singulis Fratribus praefito juramento, ut praedicitur illud in hanc formam incipiat: An scilicet Praelatus frequenter abit a Divino Officio, & oratione mentali: an de illis ita sit negligens ut aliquando non ritualiter, ac devote compleantur, neque temporibus a Constitutione dispositis: an residentiam Chori Fratribus per sepe dispenset, eamve curare praetermittat: an circa Ecclesiam, & Missarum celebrationem, secundum omnia Conventus, & Ordinis onera curam adhibeat: an lampades SSmi Sacramenti jugiter ardere non studeat, aut super hoc negligentiam Sacrificae non severe corripiat.

2. Insuper an redemptionis instituto, & elemosynarum Collectae minus diligenter intendat: an ea, & universae redemptionis bona fideliter custodiat, & tractet, & a Fratribus eadem procurantibus similiter tractari faciat.

3. An saepius Refectorio non intersit, aut Fratres pro viribus interesse non faciat: an illis super hoc nimis indulgeat, aut juniorum Ordinis violationi consentiat: an eorum depravatos mores non coerceat, illisque in observantia regulari laxa frenata dimittat: an ab ipsis munera accipiat: an fiat personarum acceptor, seu lenior in poenis, & observantiae custodia, quod etiam potissime interrogabit Visitator Generalis de Provinciali, aliisque Praelatis Ordinis, & quos

donec

donorum receptores, sive acceptatores personarum invenerit (& maxime ab illis, quos Provincialis in officio, vel commendata susceperit) propriis deponat officiis, & publicis quoque poenitentis vindictam sumat de foelitate criminis, ut illis in correctionem, reliquis vero Fratribus proveniat in exemplum.

4. Uterius inquirat de Commendatore an quotidiana Capitula habere, fratresque assiduo corrigere praetermittat: an benigne, & comiter, vel durius, quam expedit cum Fratribus se gerat: an erga infirmos debitum charitatis exolvat, vel omnibus postulatus necessaria dispenset: an erga singulos aequae affectus appareat, aut divisiones ioveat, quas imo tenetur extinguere: an circa bona Conventus infidelis, negligens, aut dissipator existat: an illi census, possessiones, atque eorum instrumenta sint curae: an singulis Septimanis computus, & rationes faciat. De praedictis ergo praecipue non debet erga Commendatores interrogatio dimitti. Poterit tamen Visitator plura alia, quae ad eos pertinent inquirere, prout opportune, & congruenter expediat: libros quoque dati, & accepti, & quaecumque rationalia, & inventaria Conventus; etiam si alioquin visitata denuo perferuntur in examenque, & inquisitionem revocare valeat.

5. De Vicario autem interrogabit: an Choro frequenter intersit: an inter ipsum, & Commendatorem mutua sit intelligentia, quae Conventus paci noceat, eisdemque Fratribus reddat de aliqua in eos, aut Domum infidelitate suspectos: an Divinum officium statutis temporibus, & devote quotidie celebrandum curet: an in designandis officiis per tabulam Sabati sit personarum acceptor: an sit de infirmis sollicitus, & alia id genus, quae Visitatori opportuna videantur.

6. Insuper de Sacrista, Procuratoribus, Depositariis, caeterisque ministris, & officialibus interroget an sua munera religiose, & diligenter exerceant. Item de Praedicatoribus, & Confessoribus: an suis ministeriis sufficiant ad profectum, eaque laudabiliter, an vero indigne, & cum dedecore compleant.

7. Adhuc de Lectoris, & studentibus, eorumque Magistro, & Regente studiorum inquirat: qua sollicitudine, & utilitate suo quisque muneri incumbat: an Regens studia moderetur cum zelo, disciplina, vel protervius, aut nimis justus in munere discordias cum Praelato sustineat: an Lectores saepe a lectura deficiant, an in aliquo Doctrinae *D. vi Thomae* discedant, vel sint novitatis amatores: an singulis diebus non feriatis conferentiae, statisque temporibus conclusiones habeantur.

8. An Conventus Novitatum de ipsis Novitiis, & eorum pia disciplina diligentissime inquirat: an videlicet Magister ipsorum illis instituat, verbo, & exemplo invigilet: an sint in Regula, & Constitutionibus, cantu, ritibus, caeremoniis, & arti recitandi satis instructi: an capacitate, sufficientia, & moribus polleant: quibus ad profectum non indigent. Si quos autem in hujusmodi defecere inveniat, moneat Commendatorem, eorumque Magistrum, ut ipsos diligentius instruant: & si adhibita omni curam melioris frugis, & sufficientiae non evadant, eos ab Ordine dimittant.

9. Circa Fratres Laicos inquirat etiam spe-

cialiter de illorum institutione in Catechismo, de observantiis Ordinis, de frequentia Sacramentorum, de vitae honestate, & bona conversatione illorum.

10. Circa Fratres autem in communi, ita ex Praelato, & subditis de sequentibus interroget: an aliqui suspecti sint de horis non recitandis, de non confitendo frequenter, & temporibus a Constitutione designatis, de indevote celebrando, & si quis forte, non iusta de causa Missae celebrationem omittat.

11. Circa vota vero an aliqui utantur superfluitate in vestibus, aut non servent uniformitatem, tam in materia, quam in colore, vel forma: an habeant aliqua utensilia, vel dona suscepta, aut peculia Praelatorum libito, & voluntati non exposita: an sint suspecti de aliqua familiaritate inhonesta, vel impura, sermonum consuetudine: an sine licentia cum Mulieribus quandoque tractatus habeant: an omnes debitam superiori reverentiam exhibeant: an humiliter ferant ejus increpationes, & monita: an aliqua bona redemptionis laeserint, vel ea tractantes negligenter, aut cum infidelitate procedant.

12. Circa Constitutiones, & Regulam percontetur: si quis eas contemnat: si quis pro consuetudine frangat: si jejunia Ordinis cum valeat non observet: si quis silentium horis statutis habere despiciat: si quis a Choro saepius, aut Refectorio, aliisque communibus actibus absit.

13. Insuper: an inter Commendatorem, & Fratres sit religiosa concordia: an sese omnes vero charitatis foedere diligant, inter quos si qua dissidia, aut partes invenerit, sollicito radice inquirat, & evellat, auctoresque discordiae cum severitate corripat: an alii alios decipiant, & non debito se invicem honore preveniant: an mutuis se detractionibus devorent: an (quod ablit) species aliqua ludi a jure, & Constitutione nostra prohibita inter Fratres serpat, aut vigeat, vel maxime cum secularibus, aut coram illis exerceant: an scandalum aliud commiserint: an contra Praelatos Ecclesiae, vel statum politicum privatim, aut publice concionando aliquid indiscrete protulerint.

14. Tandem in Hospitiis, & exiguis Conventibus, inquirat: an Divinum officium quotidie celebretur, & potissime in locis ubi Sanctissimum Sacramentum asservatur, & illud recitari statuat coram ipso si nondum invenerit institutum. Illis etiam Ordinem vitae regularis praescribat, vel jam praescriptam discutiatur, & confirmet, prout judicaverit opportunum.

CAPUT VII.

De observandis in praedicto scrutinio a Visitatore, & Fratribus.

1. De praefatis omnibus, & aliis, si pro opportunitate opus fuerit, debet Visitator inquirere ex officio, & in genere; verum ne ipse in iis, & potissime Fratres jura charitatis, aut justitiae praeterant, ipsi visitatori praecipimus, ut in hac generali inquisitione caveat omnino laedere famam Conventus, aut Subditorum, inquirendo specialiter de persona, aut delicto, nisi fuerit de aliquo, vel aliquo instructus, tam intra, quam extra scrutinium praefatum, ut secundum jura charitatis, & justitiae specialis inquisitio fieri queat: eo videlicet fine, ut peracto scrutinio ex eo delibe-

superiori Dist. Cap.9. præscripta committimus.

11. Tandem universis, & singulis Provincialibus duo sigilla conveniunt, quibus earum Provinciales in suis literis utantur alterum parvum cum solo scuto, & stemmatibus Ordinis pro rebus exiguis, & communibus. Alterum vero magnum, cum eisdem stemmatibus in calce, & aliqua imagine alicujus de festivitibus B. Virginis Mariæ, vel earum defectu, alicujus de Sanctis Ordinis in ejus arca præcipua prout in Cap. sequenti ad unamquamque Provinciam designabimus, cujus quidem signaculum patentibus officiorum, aliisque literis ejusdem ponderis apponatur.

CAPUT II.

De singulis Provinciis specialibusque sigillis earum.

1. In Hispaniarum Regnis Castellæ, & Aragoniæ, ubi primum fundatus extitit Ordo noster quatuor sunt Provincie, quarum prima est Aragoniæ constituta ex Conventibus ipsius Regni Aragonum, & Principatus Cathalonie, atque etiam Regni Navaræ, & Sardinie detrahitur Conventibus Tarraconæ, & Dertuse ex Cathalonie, & Turoli, & Sarrión ex Aragonia, qui simul cum Domibus Regni Valentie Majoricæ, & Oran Provinciam Valentie constituunt.

2. Regnum Castellæ dividitur in alias duas Provincias sub nominibus Castellæ, & Vandalie, quarum localis discussio fiat, & sit a flumine, quod dicitur Luadiana, a quo quidem loca omnia versus Vandaliam sita Bethicæ Provincie subjaceant, quæ vero a prædicto flumine versus Castellam tendunt ad Provinciam Castellæ pertineant. Cum iis pariterque ad Galliciam, Cantabriamque, & Regnum Legionis attingent cum locis terrisque adjacentibus.

3. In Regno Lusitanie ex Monasteriis, quæ Ordo possidet in Maragnione apud Indiam Orientalem constituta est quædam Congregatio, & quasi Vice Provincia sub uno Commissario Generali moderata, si qua vero alia in prædicta India erigantur ad eandem Congregationem, & Commissarii Generalis moderationem spectare decernimus; donec Domorum numerus ad formalem Provinciam, Provinciasve erigendas sufficiat.

4. Deinde Regnum Gallie unam habet Provinciam, quæ Gallicæ nominatur, & unam Congregationem ab ea separatam, quæ Parisiensis dicitur. Ex Conventibus autem Romanie Regnorumque Neapolis, & Sicilie aliorumque locorum adjacentium Provincia una confurgit, quæ appellatur Italica.

5. Post Provincias Europe sequuntur, quas Ordo habet in America, ubi primum incidimus in Provincia S. Dominici, & procedentibus per terrarum tractus versus occidentem occurrit Provincia de Mexico, & Luatamale, deinde Limentis, & Cuzcuana; post eas vero Chilensis, & Tucumana, & postrema Guitenis. Quibus jam omnibus commune regimen superius ordinavimus, & propria quibusdam in sequentibus statuimus. Si que autem alie Domus, vel coetus Fratrum Ordinis alibi per totum Orbem nunc, aut pro tempore extiterint, ut in Insula Hibernie directioni, & providentiæ Magistris subjaceant.

6. Quantum attinet ad sigilla Provincie Aragoniæ habeat pro stemmate Imaginem Con-

ceptionis Beate Virginis Mariæ Matris; ac Fundatricis nostre, in cujus honorem fuit Ordo noster ab ipsa fundatus, & erectus in Civitate Barchinonæ, & illius puritatis signum candenti Habitu decoratus, in limbo autem præfati sigilli, sit versiculus iste: *Tota pulchra es amica mea.*

7. Sigillum vero Provincie Castellæ Imaginem Assumptionis ejusdem Beate Virginis contineat, cum hoc versiculo incisam: *Assumpta est Maria in Cælum: Provincia Valentie Mysterium Purificationis ejusdem cum his verbis: Lumen ad revelationem gentium.* Provincia Vandalie ejusdem præsentationem in templo cum hac inscriptione per gyrum: *Respexit Dominus humilitatem Ancille sue.* Provincia vero Gallie sit pro sigillo Nativitas cum hac litera: *Nativitas Gloriosæ Virginis Mariæ.* Italiaque Provincia Visitatio cum hoc versu: *Benedicta tu inter Mulieres.*

8. Uterius Provincia S. Dominici assumat Imaginem S. Petri Paschalis, sic inscriptum: *Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis.* Provincia Mexicana Desponsationem Beate Mariæ sub his verbis: *Cum esset desponsata Mater Jesu Maria Joseph.* Provincia Guatamale effigiem S. Raymundi Nonnati, cum hoc versu: *Suscipisti me de utero Matris mee.* Provincia Limentis Imaginem: S.P.N. Petri Nolasci cum litera: *Majorem charitatem nemo habet.* Provincia Cuzcuana; Divi Petri Armengaudi effigiem hoc versiculo insculptam: *Suspendium elegit anima mea.* Provincia Chilensis habeat pro signaculo Patrocinium B. Mariæ; id est Imaginem ejus, filios sui Ordinis sub pallio protegentis; litera vero: *Beata es Maria Patrona, & Mater nostra.* Provincia Tucumana expectationem ejusdem, cum isto versiculo: *Expectans expectavi Dominum.* Et tandem Provincia Quitenis Imaginem ipsius B. Virginis Dolorosæ his verbis circumscriptum: *Tuam ipsius animam gladius pertransiit.*

9. De prædictis etiam Congregationibus ordinamus, ut Parisiensis, quæ est in Gallia, suscipiat in sigillum Annunciationem prædictæ B. Virginis cum hoc versu: *Ave gratia plena.* Congregatio vero Maragnionis Imaginem Sanctæ Mariæ ad Nives quasi apparentis in nubibus super collem rigentibus cum hac litera: *Candidiores Nazarei ejus nive.* Quæ quidem signa etiam in veras Provincias erigantur semper, & ubique retineant. Univeris vero Prælati strictè præcipimus, ut præfatis sigillis, prout unicuique Provincie, seu Congregationi statuuntur in literis publicisque instrumentis obsignandis utantur.

10. Declaramus autem quod per hunc ordinem literæ, quo prædictas Provincias nominavimus non intendimus ipsis derogare suum proprium locum, & Sedem, vel jura antiquitatis earum violare, sed ea omnia illæsa reliquere incolumi. Similiter consistente jure, ac possessione præcedentiæ, qua Vandalie Provincia fruit respectu Provinciarum Indiarum, & primævis sue institutionis Decretis.

CAPUT III.

De speciali Regimine aliquarum Provinciarum.

1. Quoniam in Ordine nostro sunt aliquæ Provincie, vel Congregatio, quæ in aliquibus specialiter gubernantur, expedit quidem ad earum

rum regimen, certis quoque, & perpetuis legibus in nostris Constitutionibus concludamus.

2. Primo enim Provincia Aragoniæ, cum plura regna contineat, electionem Provincialis in ea per alternationem perpetuam fieri constituimus, id quod antehac servatum est, ita videlicet, ut uno triennio sit Provincialis ex Cathalonie, vel Sardinie, in sequenti vero immediate ex Regno Aragoniæ, sive Navaræ eligatur, dummodo reperiantur persone cum meritis ad tale officium a Constitutione præfixis.

3. Prædicta autem alternativa debet accipi non penes originem, & filiationem sæculi, & naturalem, sed juxta filiationem conventus, in quo patuit ingressus in Ordinem, ita quidem, ut qui habitum suscepit in Conventibus Aragoniæ, vel Navaræ, poterit esse Provincialis in Aragoniæ alternativa, etiam si natione sit ex Cathalonie, vel Sardinie, sive e converso.

4. Rursus, ut omnis occasio præjudicii cuiusque parti penitus evellatur, decernimus, & declaramus, quod nemini faveat adoptio, seu nova filiatio in Conventibus alicujus partis, ut illius alternativa gaudere valeat, sed semper pensari debet, secundum filiationem ex reali habitu susceptione in Conventibus alternativæ concurrentis.

5. Circa Diffinitores vero Provincie, quos præfatum elegit Aragoniæ Capitulum decernimus, ut una saltem diffinitio semper tribuatur alicui ex Patribus Principatus Cathalonie: cum autem Provincia nonnullos habeat conventus ultra mare in Insula Sardinie, quos facile Provincialis gubernare, & proxime suis necessitatibus occurrere, casibusque emergentibus providere non sufficit; propterea constituimus, ut dictus Provincialis eo dirigat unum Fratrem idoneum, qui sit Commissarius Provincialis in prædicta Insula, cum literis, & sufficienti potestate instructus ad libitum, ut Domos ejus gubernare valeat.

6. Quantum ad Provincias Castellæ, & Vandalie decernimus etiam, & ordinamus, quod licet in duas sint revera divise; Collegia tamen Complutense, & Salmanticense in Provincia Castellæ contenta debeant esse utriusque Provincie communia, ita videlicet, ut Collegium Complutense tres Fratres ex Provincia Vandalie, quinque vero Salmanticense in Collegas admittere, & alere teneantur, quod si ultra præfatos numeros alii mitrantur ad illa, eos non teneantur sustentare Collegia, sed propriis expensis alantur. Hos tamen omnes Provincialis Castellæ poterit ab uno Collegio traducere in aliud, vel etiam ab studio repellere, si expedire judicaverit, & Provincialis Bethicæ, ad quem pro utroque Collegio hujusmodi pertinet designatio in eorum locum alios subrogare, quoscumque autem Fratres, hæc duo Collegia, undecumque in Collegas susceperint denuo per annum Fratrem a prædictis respective Collegiis deputatum probandos esse de genere denunciamus: juxta Bullas SS. Pii IV. utriusque Collegio respective concessas.

7. Uterius in Regno Gallie Congregatio, quæ dicitur Parisiensis erecta auctoritate Apostolica donec in Provinciam evadat sub illis legibus conservandam esse decernimus, quas illi Sedes eadem Apostolica ordinavit. In reliquis autem hujusmodi Constitutionibus omnino subjaceat.

8. Adhuc Provinciam Italie, quæ utcumque de Fratribus naturalibus, & non paucis de Hispania constituitur sic in electionibus Provincialis moderandam esse decernimus quod videlicet in ea fervetur omnino Decretum Sini Pauli V. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die 12. Junii 1619. Pontificatus sui anno 15. in quo præcipitur, ut prædicta electio Provincialis præfate Provincie jure alternationis constituatur inter prædictos Fratres Hispanos ex una parte, & reliquos Fratres Italos ejusdem Provincie ex altera secundum consuetudinem hactenus in ea servatam, ita nempe, ut ad fruendum prædicta alternativa sufficiat Hispanis Fratribus adoptio per quinque annorum integrum in ea Provincia a solo Magistro Generali concessa. Illos autem quos eo Magister ipse non miserit, perpetuo ab universis ejusdem Provincie honoribus abdicamus, etiam si aliunde præfate adoptionis tempore gaudeant.

9. Parem vicissitudinem inter prædictos observari præcipimus quantum ad electiones Diffinitorum, & Electorum Generalium, ita videlicet, ut semper in Capitulis quelibet pars, & alternativa unum ex se Diffinitorem, atque Electorem Generalem fortietur, quam etiam divisionem, & sortem inter ipsos pro Diffinitoribus Provincie statuimus servata tamen etiam ad hæc officia præfata conditione adoptionis. Commendatores autem S. Ursule Neapolis, & S. Anæ Panormi semper eligi debent de Hispanis, quibus Domus consignata sunt. Commendator vero Romæ secundum consuetudinem eligatur.

10. Et quoniam apud Indias Occidentales in Provincia Quitenis quantum ad Provincialis officium similis viget alternandi consuetudo inter Hispanos scilicet, & ejus regionis indigenas ab ipsa Hispania oriundos; idcirco pariter constituimus, ut prædicta alternatio intelligenda sit, quantum ex utraque parte suppetat vir habilis juxta Constitutiones nostras ad Provincialatum prædictum: & quantum ad Hispanos, quod similiter præcedat quinque annorum adoptio statuimus, & nunc denuo declaramus de universis honoribus & dignitatibus ab hujusmodi fratribus Hispanis in prædicta, & reliquis Indiarum Provinciis impetrandis.

11. De omnibus insuper Provinciis Indiarum quantum ad Vocales inde ad Generale Capitulum accedentes firmiter constituimus, ut quia longa, & vastissima sunt ab illis regionibus itinera, tam Provinciales, quam Diffinitores, & electores Generales earum Provinciarum, etiam expleto sue electionis triennio per unum amplius annum sua gaudere voce in Capitulo, modo non superveniat in eadem voce successor in sequenti immediato post electionem prædictorum electus, Quæ omnia, ut sine litibus eveniant fidelibus Instrumentis de tempore electionis eorum esse comprobanda, præcipimus juxta Decretum Capituli Generalis Cathalaunibus a Clem. VIII. confirmatum die 8. Novembris 1594.

CAPUT IV.

De speciali regimine Domus nostre Barchinonensis quantum ad electionem Prioris.

1. Cum nostra Domus Barchinonensis sit profecto totius Ordinis Caput, in qua revera processerunt illius initia, idcirco hanc ejus antiquitatem, & dignitatem attendentes, atque primam

que domo cellæ, & cameræ illius sic Fratribus a Prelato distribuatur, ut semper potiores dignioribus conferantur.

CAPUT IX.

De possessionibus habendis, cæterisque bonis temporalibus.

1. Possessiones, redditus, & eas quæ pertinent ad commune proprium, vel tangunt possessionis titulum liceat Ordini nostro tenere, & possidere. Unde univærsis Commendatoribus nostris licitum erit de consilio suorum Conventualium prædicta bona acceptare, ut habeantur, & possideant in communi, seclufa omni proprietate singularium: si qua vero Conventus bona possideat in annuum perpetuumve censum redigenda, sive jam extinctorum censuum sint capita, sive pecunia ex hereditario, aut alio quovis Jure proveniens, sive quocumque titulo accepta, vel donata Conventui, id nequaquam facere possit solus Commendator, aut Procurator aliquis, sed Conventus dumtaxat cui privative competit, tamquam dictorum bonorum Domino. Ad hoc autem debet congregari Capitulum, ac de consensu majoris partis res ista decerni, interveniente tamen licentia Provincialis in scriptis ab ipso Conventu Capitulariter petita, discussaque fideliter securitate, & bonitate hypothecæ, & quod aliis censibus, & contractibus non teneatur adstricta.

2. Super his ergo bonis, & aliis quibuscumque statuimus, & ordinamus, ut tam Generalis, Magister in Ordine, quam Provincialis, & Commendatores in suis respective Conventibus, & Provinciis diligenter requirant, aut requiri faciant scripturas omnes, & publica instrumenta possessionum, reddituum, legitimarum, actionum, & quorumcumque alienorum bonorum ad Ordinem nostrum, Provincias, & domos ejus quomodolibet pertinentium, ut illa in communi deposito ordine debito, & accurate custodiantur, ita sane, ut facile dignoscantur rescripta omnia, & publica instrumenta bonorum omnium prædictorum, & sint in promptu, quoties necesse fuerit.

3. Commendatoribus autem præcipimus sub poena privationis officii, quod quoties aliquis census, & hypotheca cujuscumque possessionis Conventus in novum possessorem transeat; de hoc semper memoriam faciant in libro speciali expressis nominibus ementium, atque etiam illorum qui noviter, & de facto possident Terras, domos, aut hereditates liminares, quibus hypotheca, hereditas, censuales, aut possessio Conventus adheret, itant probatio identitatis eorum nunquam perire valeat, nec oblivione deleri, sed tractu successivo novorum Dominorum semper diligentissime notato omni tempore dominio Ordinis pateat. Quod insuper, ut aliunde non pereat sub præfatis poenis ejusdem commendatoribus constituimus, ut omnes Dominos prædictorum censuum, hereditatum, aliorumque bonorum Conventibus respondentium in toto suo triennio, aut etiam in antecedentibus invocatos obliget, ut novo instrumento juridico se ipsos debitores Conventibus fateantur.

4. Similiter omnia debita tam activa, quam passiva debent Commendatores in libro speciali conscribere, ut omnium illorum nomina ulla

oblivione deleantur. Nomina insuper, tam debitorum, quam creditorum in ipso etiam libro memorari præcipimus, ut quid cuique debeatur aut debeat, Conventui constare valeat. Si quid autem mutuo Commendatores accipiant, semper id faciant numerata pecunia coram Depositariis, & inter debita activa in prædicto libro conscripta, in librisque majoribus Conventus dati, & accepti tam in solutione, quam receptione dictæ mutuatæ pecuniæ, quod si contrarium faciant, tam ipsi Depositarii, quam Commendator poenam privationis vocis activæ, & passivæ, & officiorum incurrant, & sint obligati debito donec illud Conventui solvant.

5. Statuimus præterea, ut Superiores Ordinis quacumque auctoritate, seu facultate præfulgeant, nullo modo possint bona quæcumque in alteram Provinciam, vel etiam de uno Conventu in alium traducere, juxta Constitutionem Clementis VIII., ejusque tenorem sub datis Romæ 19. Januarii 1601.

6. Quantum vero ad alienationem bonorum Ordinis districte præcipimus, ut neque Magister Generalis, neque Provincialis, aut illorum Capitula, neque Commendatores, aut illorum Conventus, vel quilibet alius possit per se, vel alterum remittere, aut condonare, neque renunciare hereditatem legitimam, aut alia quæcumque bona, quæ fratribus, & hereditario Jure Paterno, vel Materno, aut quovis alio illis, & Ordini debeantur.

7. Super quibus similiter observari præcipimus Decretum Sacræ Congregationis Concilii speciali jussu SSmi. Urbani VIII. editum die 7. Septembris anno 1624., ubi perpetuo prohibetur omnibus Superioribus cujuscumque Religionis sub poena privationis omnium officiorum, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, bonorum immobilium pretiosorum alienatio, alique actiones, & contractus circa eadem bona in eodem Decreto contenta, nisi eadem Sacra Congregatione, & cum ipsius expressa licentia præterquam in casibus a Jure permittis, & pro redemptione Captivorum.

8. Præfenti Constitutione statuimus, & decernimus, ut bona stabilia, ad fratrisque legitimam pertinentia, semper illi Monasterio tribuantur, ubi talis frater habitum religionis suscepit. Cum autem e vita discesserit, universa bona mobilia, quæ ad usum possidebat, sic dividantur, ut habitus, & vestes religiosæ magis indigentibus a Commendatore distribuatur, pertinentia vero ad lectulum, & mensam, quæcumque illa sint ducantur ad infirmariam, ejusque deposito inferantur, in quo hujusmodi utensilia pro Infirmis tantum custodiri præcipimus modo, & forma jam suo loco prædictis. Cæterum libri a Magistro, vel Provinciali Conventibus studiorum (prout melius expedierit) impertiantur. Sedilia vero, mensæ, & omne genus arcæ, tegumentorum, vestiumque custodiæ, ministerium scribendi, lucernæ, & candelabra, & id genus utensilia maneat ipsi Conventui, ubi frater decefferit, in communique ejus inventario describantur, tamquam bona ipsius Conventus; itant perpetuo conserventur in Cellis ejusdem, ad usum religiosorum.

9. Reliqua tandem bona, quæ præter dicta superfuerint solutis ante omnia debitis Defuncti in quatuor partes æquales dividantur, quarum

pr.

prima pertineat ad Conventum in quo Defunctus habitum suscepit. Secunda ad Provinciam pro expensis Provincie. Tertia reponatur in custodia Religiosi designati a Magistro Generali pro victu, & sustentatione sui, & pro sumptibus officii. Quarta vero ad ipsam Magistrum Generalem pro expensis, & causis Romanæ Curie mittatur.

10. Declaramus tandem ad hanc divisionem, & partes non pertinere, neque inter spolia reputanda esse ea debita, quibus Conventus aliquis adstringatur fratri decedenti ratione commendæ ab eo gubernatæ, & si quid de hoc in computis, & rationibus talis Conventus prædicto fratri debitum apparuerit eo defuncto cedat in beneficium Conventus, & deleatur a debitis.

11. Circa bona autem, quæ Magister Ordinis decedens ad se pro suo tempore pertinentia, reliquerit, districte præcipimus Provinciali ejus Provincie in qua prædictus Magister obierit, ut ea omnia tamquam bona Ordinis diligentissime colligat, & in aliquo deposito fideliter custodienda reponat. Ex quibus solutis prius omnibus debitis Magistris, & Ordinis, si qua fuerint, reliqua futuro proxime Generali Magistro omni cura, reservet, illique quam primum electo subiciat, eidemque rationem reddat de illis.

CAPUT X.

De Depositariis Conventus.

1. Ut autem prædicta Conventuum bona debita ratione, & fidelitate serventur, & dirigantur, duos Depositarios, seu Clavarios in singulis domibus institui præcipimus, qui libere, & per schedulas, suffragiaque secreta capitulariter eligantur, nec aliter possit ullus Commendator illos designare, aut nominare sub poena privationis officii, nec eadem die, qua proponit electionem, eam perficiat, sed unum diem ad minus pro electione conferenda, fratribus concedat.

2. Ad hujusmodi munus semper eligendus est frater, qui sit arte calculandi sufficienter idoneus, probatæque fidelitatis. In Conventibus autem ubi fuerint graduati unum saltem ex illis necessario duximus assumendum, alterum vero de reliquis fratribus ejusdem Conventus.

3. Ad eos quidem pertinet regere libros omnes dati, & accepti, & omnium rerum, quæ pertinent ad Conventum rationem habere, & secundum proprias earum species, & qualitates diversos libros statuere, in quibus omnia cum distinctione scribantur.

4. Quantum enim ad pecunias illis districte, sub excommunicationis majoris poena præcipimus, ne in libris rationalibus quantitatem aliquam cujuscumque sit generis apponant, aut subscribant, quæ realiter coram ipsis non fuerit numerata, & in deposito recondita, nisi statim de illa facta solutio aliqua ab ipsis quoque Depositariis cum Commendatore vere, & realiter creditori numeranda, nec sub eadem poena permittant, quod sumptus, & expensæ, omnique ratio dati, & accepti confuse adnotentur, sed districte, & cum omni claritate adjectis pariter nominibus dantis, & accipientis, sive etiam vendentis, & ementis.

5. Si qua autem debita contra Conventum in triennio sine remaneant, inviolabiliter ea

debet scribere in ratione, & computis Capitulo Provinciali exhibendis, quod si non faciant, illis, & Commendatori irrelaxabiliter solvenda relinquimus, itant licet Conventus eorum solutionem faciat, ipsi eandem teneantur Conventui retribuere. Præfatis ulterius depositariis injungimus, ut computos a Commendatore fieri contendant tempore, & forma superius Cap. 23. Dist. præfatis. Prætereaque, ut bona redemptionis, ac debitam de illis rationem diligentissime sumenda curent, juxta ea, quæ Dist. 2., & 3. præcipimus.

6. Insuper ipsis Commendatoribus, & Depositariis constituimus, ut nullas externorum, quantitates in communi deposito custodiendas suscipiant, & inferant, nisi sub hac lege, quod ad restitutionem earum Ordo noster minime teneatur, si furto, vel incendio, aut quavis alia ratione simile periri contigerit.

7. Tandem si Depositarius aliquis a suo exercitio, & munere sit quomodolibet impeditus, tam per brevem, quam diuturnam moram, clavem depositi, & exercitium muneris alteri fratri consignet, cui se credere posse cognoverit, illeque omnem ejus potestatem obtineat, sitque subiectus omnibus prædictis, sicut Depositarius ipse.

8. Quoniam autem potissime ad Depositarios attinet bonorum Conventus habere expressam notitiam, ac libros eorum dirigere, in illisque scripturas, & novos hypothecarum dominos, censuumque notare debitores, & de cunctis exactam rationem habere, & reddere valeant, una cum Commendatore in Capitulo. Idcirco statuimus, ut unus eorum, qui ex judicio Prælati plus sit diligens, & disertus in custodia, & peritia scripturarum, officium Archivarii exerceat, & ita habeat cuncta instrumenta disposita, ordinata, & servata, ut quantum sit possibile, disperdi non valeant: habeat apud se clavem semper Archivi, a quo nullum instrumentum extrahi permittat, nisi per breve tempus, relictaque memoria extrahentis, ad quem finem, & quo deferat illud; curet pariter, ut locus sit aptus, & mundus a pulvere, tineis, vermicibus, & muribus, unde scripturas sæpius lacerrari contingit, ac nimis antiquas, antequam penitus abeant, denuo a suis originalibus extrahat, vel illud medium adhibeat, quoad fidem publicam maneat semper cum viribus.

CAPUT XI.

De Procuratoribus Conventualibus.

1. In quolibet Conventu pro suis bonis temporalibus agendis, unus, vel plures Procuratores eligantur, juxta pondus, & multitudinem rerum agendarum. Illum autem, vel eos poterit Commendator designare, qui magis ad artem fori, ejusque tractanda negotia sint habiles de consensu Capituli Conventualis ad quod private pertinet per suffragia vivæ vocis hujusmodi Procuratores instituire cum jure, & facultate ipsis ab eo concedenda pro libito: si vires unius fratris ponderi sufficienti nullo modo Commendator Procuratores multiplicet, neque prætextu procuratoris fratrem aliquem audeat sublevaré ab officio chori, & Altaris, aliisque Conventus oneribus, quo si secus fiat, Provincialis sua potestate coercet.

s. Ab

rare possit, quæ secreto, ut patet, quæ domestice, & plane, quæ vero in iudicio ad vindictam publicam corrigere expediat, & liceat, ne de singulis processus cum strepitu, judicialique mora confurgat. In reliquis vero, de quibus non est infamia, aut suspicio semper inquirat in genere: juxta interrogatoria præmissa, quæ etiam personas munerum, & officiorum videantur attingere, non est ideo particularis inquisitio, cum fiat generaliter ex sola Constitutione, & officio.

2. Quæcumque autem sibi revelentur debet ipse solus sine Secretario conscribere, qui tantum postea vocandus est pro his, quæ sint tractanda in iudicio. Ipsi vero Visitatori præcipimus in virtute Spiritus Sancti: ne quidquam de sibi revelatis in prædicta inquisitione generali, directe, vel indirecte cuiquam aperiat. Quod si ex ipsis possit jam satis iuste procedere ad inquisitionem specialem, semper eam faciat suppressis nominibus delatorum donec illi in iudicio se ipsos manifestent, ac detegi oporteat, prout consuetudo, aut praxis, & facultas regularium, causaque postulerit.

3. Circa prædicta vero legitime interroganda universis Fratribus declaramus teneri ad Visitatoris mentem respondere, & nihil tegere posse, aut quavis arte celare, & veritatem de his, quæ remedio indigeant, ac veniant revelanda de jure: unde crimina jam publica una cum eorum Auctoribus publice diffamatis, etiam sine prævia correctione fraterna sunt ab ipsis manifestanda absque dubio sub poena perjurii ut publico scandalo fiat satis. Quæ autem sunt occulta, si tamen vergant in commune damnum, aut tertii, quod superet famam ipsius delinquentis, etiam sine dicta correctione manifestari debent, nisi certo sciant solam correctionem fraternam ad criminis emendationem non sufficere; si vero tantum redundent in damnum ipsius peccantis similiter nota fiant Prælati, præmissa correctione fraterna.

4. Quo circa hanc regulam Fratribus observari præcipimus, quod in omnibus delictis, sive debeat præire correctio Evangelica, sive non. Si tamen aliquando possint ea licite manifestare Prælati tamquam Patri, vel Judici, nulla ratione præmittant, neque illa finant in Fratribus obscurari, aut eos sine Medico, & medela perire propter modicum ruborem, & dolorem famæ apud illum, malint enim vulnera eorum & ulcus, Prælati discretæ providentiæ cum fiducia subicere, quam eadem occulte putrescere. Prælati vero in omnibus ad se delatis, ita prudenter se gerat, ut nunquam temere, & inconsulto crimina subrogat, sed ea respective medenda suscipiat paterne, vel judicialiter, secundum quod de jure, & charitate magis congruat emendationi delinquentis. Eam tamen regulam sibi observandam statuat; ut secreta, secreto, publica, publice corrigantur, & coram pluribus, aut paucioribus secundum gradum diffamationis delicti.

5. Quæcumque autem deferenda sint judicialiter semper de illis debet præcedere diffamatio, & suspicio, quæ de jure ad delationem sufficiat. Si reus jam fuerit alioquin emendatus in casibus ita occultis, & ex illis scandalum, & vindictæ publicæ satisfaciendi necessitas non emergat omnino celandus est Judici. Si autem sine scandalo offendat, & fraterna correctio, non

profit, vel quis eam facere non audeat, Evangelicam tantum denunciationem adhibeat, ut paterne, & sine strepitu corripiatur. Quæ jam fuerint punita, aut correctæ, nec paterne, nec judicialiter denuncientur Prælati, nisi morale imminet relabendi periculum; cum ipsi aliquid manifestaverint; debent etiam declarare omnia, quæ illum juvare possint, ad convincendum delinquentem: ex auditu nihil proferant, nisi simul referant a quo, vel quibus audiverint.

6. Facta itaque inquisitione generali agere debet Visitator secundum quod ex illa deprehenderit, quæ enim ut Pater agnoverit, paterne corripienda suscipiat, & si per amonitionem a loco aut alia media suavia possit avertere delinquentem a reiteratione lapsus absque nota infamiae, ita profecto exequatur. Si autem delicta publicæ invenerit, vel quæ deduci possint, & probari in iudicio, & sic oporteat fieri tunc procedat ad inquisitionem specialem prævia semper insinuatione clamorosa, non quidem leviter inter quoscumque vagante, sed a timoratis, & prudentibus attestata.

7. Si autem iudicium de aliquo crimine instituat, cum hoc fieri possit per accusationem, aut denuntiationem judicialem quæ sæpius pacem turbant in Ordine, seminariumque produunt discordiæ, ac fomites Invidiæ inter Fratres, idcirco tertia via incedere Prælati consulimus, quæ quieti, & societati fraternæ magis convenit, Jamque est a regularibus in consuetudinem ducta, quod videlicet Visitator procedat ad inquisitionem specialem non quidem ad instantiam juridicam accusantis, aut denuntiantis, sed ex solo officio id est utendo ipsorum delatione, & notitia sufficienti, & legitima in prædicto scrutinio, vel extra, vel ab ipso clamore facti legis, aut vera infamia delicti tanquam accusatoribus hæc accepta; in hac enim forma nullius personæ accusantis, vel denuntiantis nomen scriptum, appareat in processu, sed Testes a Prælati ex officio vocati coguntur attestari, quod noverint sine strepitu, & nota livoris unius Fratris in alium cum hæc omnia tunc fiant ex sola Judicis æquitate, & officio; juxta notitiam in præfata generali inquisitione susceptam.

8. Hæc est enim via corripiendi, & judicandi salubrior, & charitati conformior, & vix in Ordine reperietur delictum, quod vel paterna correctione, vel præfata ex officio emendari non sufficiat. Si autem aliquod occurrat, quod propter commune bonum indigeat accusatione, vel denuntiatione judiciali, hæc prius quam illa eligenda est, quia lenior, & magis charitatem redolens, nisi forte accusatione sit opus omnino ad majorem vindictam sceleris, vel si ab ea delator reverti noluerit, velut pars læsa clamat ad Judicem.

9. Quæcumque autem assumatur, debet fieri coram Secretario, qui delationem scribat cum nominibus delatoris, & tertium; in quo tamen casu si Fratres in inquisitione speciali judicialiter deferre, & ratificare noluerint, quæ in generali detulerunt debent cogi præcepto, & censuris, & ipsi tenentur obedire Judici. Sciat autem accusans ipsum esse obligatum ad probandum plene debitum sub poena talionis, cui etiam aliquatenus subditur denunciatus, qui sine sufficienti fundamento denunciavit, aut accusator palliatius reperiat, qui eo dignoscitur, cum reve-

ra uti-

ra utitur nomine denunciantis, & nihil scribi permittit, nec vult delata subscribere, aut illis nomen dare, & omnino poenas talionis effugiat.

10. Delationes, quæ importune malignitatem redolent non debent Visitatori admitti: admittas autem, & tales postea repertas non prosequi, sed rescindere, quinimo prudens consilium erit veras aliquando non tractare in iudicio, ex quibus forsitan majus scandalum formidatur, quam profectus eruitur, dum ex ipso iudicio altius in delinquentem, aut Communitatem crepitare consuevit infamia, vel ignis discordiæ in Fratribus exardescere. Talibus autem Prælati suaviter, & paterne medentur secundum prudentiam sibi datam a Domino. Melius est enim aliquando, oleo maturare, & concoquere vulnus, quam illud ferro incidere, suaque putredine iudicio publico diffusâ delatas & ignaros inficere.

11. De levibus nunquam instituitur iudicium; sed de plano corripiantur secundum Ordinis statuta, & juxta prædantiam & censuram Prælati. De iis etiam Fratres respondere tenentur in scrutinio præfato, præsertimque aperite quæcumque possint in communem ruinam observantiam inducere.

12. Visitator autem, & omnis Prælati caveat ab epistolis non subscriptis contra Fratrem aliquem sibi directis, quas debet omnino despiciere, ut per eas de tali Fratre ad inquisitionem specialem deveniant, etiam si epistola non subscripta testes adhibeat: quod si subscriptam ab aliquo Fratre sibi noto recipiat, poterit ab ipso rem diligenter investigare, quousque satis sit, ut ea revertetur in iudicio.

13. Secularium delationes, aut literas in Fratres nunquam suscipiat, nec eos pro testibus admittat, nisi crimina, vel scandalum Fratris urgeat, & solum fuerit inter seculares nullo sciente Fratre commissa.

14. Denique cum Prælati sint quasi signum, ad sagittam nec possint omnibus placere, sed potius in eos multorum odia succenseant, idcirco in eosdem accusatio non est facile a Visitatore admittenda sed diligentem cautelam adhibeat, ut ex qualitatibus Prælati subditorum ac prudenter, delicti agnoscat, an ex Invidia, zelove æquitatis delatio procedat, & sic se gerat in omnibus, & provideat ne Prælati criminationibus versentur iniustus; ut tamen caveat, ne sub hac umbra criminibus insoleant. Cunctis ergo prædictis a Visitatore servatis ita se habeat cum Fratribus, & delictis: ut quantum possit nihil impunitum maneat, & omnes sub meliori fruge, & conversatione relinquant.

CAPUT VIII.

De domibus acceptandis, ac noviter erigendis, in regularique Clausura constituendis.

1. Nulla domus in qua Fratres nostri debeant commorari sive sit Conventus formatus, sive hospitium per aliquem Fratrem nostri Ordinis acceptetur, vel acceptata dimittatur, aut alio transferatur, seu commutetur in alteram, nisi de licentia Magistri, vel Provincialis: in novis fundationibus servetur praxis consuetæ. In qualibet autem que sit noviter constructa, vel Ordini collata (nisi fuerit domus rusticana, aut hospitium) semper aliquis Frater fiat Commen-

dator, qui sit prudens, & fidelis administrator illius. Hic habeat secum illum numerum Fratrum, quem, & locus exigat, & domus substantia patiatur, a quibus adjuvetur, & humiliter obediatur in omnibus. Debeat etiam Divinum officium devote celebrare, & eleemosynas pro Redemptione captivorum impense colligere, & laborare in ipsis, quæ sunt duo nostri Ordinis cardines, & instituta illius in quolibet Conventu exequenda.

2. Pro iis ergo, & aliis quibuscumque Provinciarum domibus debet Diffinitorium Provinciale solite providere, ut juxta distantiam a se invicem unaquæque (si territorium sufficiat) suum districtum habeat pro eleemosynis captivorum procurandis, qui nullatenus cum termino alterius domus confundatur, sed ita sint ad invicem discreti, ut collector unius domus fines alterius non attingat, & quisque tantum fiat de suæ mese caudalibus.

3. Domus autem, quæ de cætero erigantur in Ordine ita exurgant ambitu, & mole capaces, ut & templa Deum, & cultum ejus deceant, & frequentiæ Populi aliunde sufficiant, nec numero Fratrum sit locus aliquando futurus angustiior, sit inquam ita latus, ut omnes officinas, & Cameras regulari domui necessarias, & congruas modeste intra se continere valeat. Enixe vero consulimus, & in quantum liceat præcipimus: ut universis domibus Ordinis si loci amplitudo permiserit semper aliqua pars vel area separaretur ad opus horti, ut intra illas habeant Fratres aliquod recreationis levamen, nec illud fors quaerere indigeant.

4. Rursus claustra in eis ædificanda ita clausa, & obserrata extruantur, & jam extructa similiter reformentur, quatenus sit possibile, quod transitus ad Chorum hyemis asperitatis non pateat, ne fiat inde prætextus dispensandi aliquoties Matutinas media nocte dicendas.

5. Quæcumque autem domos nostras, quæ jam sint vere Cœnobium, Conventus, vel Monasterium, sic legibus clausuræ subijcimus, ut nulli Commendatori, Præsidi, vel Vicario, aut cuicumque particulari Fratri liceat sub poena privationis officii, & utriusque vocis in perpetuum in designatam clausuram introducere, seu ingredi permittere, quocumque colore, vel causa, etiam serviendi, aut curandi ægrotos. Quo circa declaramus clausuram Monasterii, Cœnobii, vel Conventus esse ea omnia, quæ pertinent ad ipsius habitationem, ac domicilium, exceptis Ecclesiis, & Claustris inferioribus, si capellas, & sacella contineant. In quo casu ad hujusmodi claustra foeminas ingredi permittimus, tempore dumtaxat celebrationis Missæ, aut processionis alicujus. Poterit tamen in hoc Magister, vel Provincialis pro bono regimine declarare, & interpretari difficultates, quæ in hac parte occurrere solent.

6. Seculares in domibus nostris convivere, aut pernoctare non permittimus. Delinquentes autem, qui se ad Monasteria recipiunt, ut captivam effugiant, nullus Prælati ultra tres dies patiatur in suo Conventu manere, & potissime intra claustra sub poena privationis officii; Frater vero, qui prædictos clam, aut quomodolibet retinuerit, poenæ gravis culpæ subiacet, & Conventualitate privetur.

7. In fine tandem statuimus: ut in quacumque

nam ejus consuetudinem perpetuo observari desiderantes, presentis Constitutione irrevocabili- ter stabilimus, ut Prelatus prefate Domus, non Commendator, sed Prior sit appellandus, cujus electio per fratres ejusdem Domus canonice debeat celebrari per vota secreta, & juxta formam Concilii Tridentini: sic autem electus Prior suo munere per triennium, & non amplius utatur, quod quidem semper computari volumus secundum annos naturales, & integros ab ipsa die electionis, nisi in casibus specialibus inferius assignandis.

2. In illa vero vocem habeant omnes conventuales predicti Conventus Barchinonensis, dum tamen sint sacris initiati, & quatuor annos a professione antiqui, atque etiam prefata conventualitas in ipsa Domo sit saltem unius mensis proximo, antequam Prioratus per mortem, aut alia qualibet causa vacaverit.

3. Decernimus autem, & ordinamus predictos fratres Conventuales Prioratu vacante vocem electivam habentes non debere tantum esse filios ejusdem Domus Barchinonensis, sed sufficere Conventualitatem predictam cum conditionibus declaratis, ut in ea electione suffragari valeant, si fuerint filii ejusdem Domus, si filii, & habitatores assignati in tota Provincia Aragonie.

4. Predicti ergo fratres, sicut premititur ad eligendum idonei eligant, & constituant in Priorem ex se, aut ex aliis Domibus totius Provincie Aragonen. qui sit religione, moribus, & doctrina ita precellens, ut non solum predictam Domum, sed totum etiam Ordinem suo tempore, & casibus gubernare sufficiat, pro quo statuimus, ut vel Magister de numero Provincie existat, vel saltem Presentatus, etiam de numero, & lectura in eadem Provincia, & electio secus facta sit irrita.

5. In hujusmodi Electione, si adsit Magister Ordinis, vel Provincialis, vel ejus Vicarius, semper alter eorum, qui fuerit inventus presideat, & suffragium habeat in illa, quod si uterque concurrat presidentia deferatur Magistro, si eam non malit Provinciali relinquere, si uterque vero sit absens, presidere debeat Superior, seu Vicarius ejusdem Conventus, vel ejus defectu, frater ex tota Communitate professione antiquior. Statuimus autem, quod electio dicti Prioris ad illos tantum ex prefatis Electoribus attineat, qui personaliter fuerint presentes in illa, sicuti sit in electione Magistrum, quod si quis majorem partem medietate eligentium habuerit ille sit, & reputetur tamquam Prior electus. Hanc autem electionem facere teneatur prefatus Conventus intra unum mensem a vacatione Prioratus. Quo elapso, si adhuc non elegerit, tunc Magister Ordinis jure ad se devoluto de Priore provideat.

6. Factam jam Prioris electionem statim Magistro Ordinis explorandam, confirmandamque mitti decernimus. Unde Conventus confirmationem postulans numerum pariter, & nomina omnium vocalium, & simul quot eorum, suffragia electus habuerit per authenticum testimonium referat eidem Magistro.

7. Exinde Prior electus consultis Patribus a consilio Superiore, seu Vicarium sine mora constituat, qui possit corrumpere delinquentes, curamque Conventus, & fratrum solite gerat,

secundum quod ipse Prior illum instruxerit, & permiserit.

8. Officium predicti Prioratus ita precessit in ordine, ut vacante Sede Magistrum semper sit primus ad successorem, & substitutionem vocatus modo, & forma, jam alibi constitutis ubi, & de plenitudine sue potestatis, & cujuslibet alterius, qui potest esse, vel fuerit Vicarius Generalis satis superque decrevimus, unde per dictum officium nullo modo vacare permittimus durante spatio, ac tempore Vicariatus Generalis etiam si triennium talis Prioratus expleatur, tunc ergo, quia in ipso Capitulo Generali, etiam post factam electionem Magistrum adhuc Prior Barchinonensis (sive sit Vicarius Generalis sive non) vocem, & locum possidet usque ad finem Capituli, propterea constituimus, ut prefatus mensis intra quem dicti Conventuales Priorem eligere tenentur excurrere non incipiat, nisi a die authentice notitie consummationis Capituli ab ejus Secretario attestante.

9. Cum autem Prior Barchinonensis predictus jure Constitutionis vacante Sede Magistrum ante expletum sexennium in officio Vicarii Generalis totius Ordinis cum plena jurisdictione succedat, decernimus, & statuimus, ut si quando dictum Vicariatum adierit, fuerit solum presentatus ipso facto propter dignitatem officii, supremique totius Ordinis Magistrum in quo succedit Magister habeatur, sit, & nominetur, modo lecture curricula a Constitutionibus ordinata, pro simili gradu, cum approbatione Diffinitorii sue Provincie jam confecerit.

10. Antiquitas autem hujus Magistrum, ut certum ubique locum obtineat inter Magistrum sue Provincie computari debet, a die qua Vicariatum Generale assumpsit, si vero Magister de numero sue Provincie prius extiterit exemptionibus Provincialis (perinde ac si esset functus prefato munere) gaudeat cum precedantia ad externos Magistrum sue Provincie, & loco immediato post eos, qui Provinciales fuerint, & postmodum futuri sunt, inter illum autem, & ex-Procuratores Generales Romane Curie servetur ordo, quem infra in Cap. 19. de ordine sedendi statuimus.

C A P U T V.

De visitatione Provinciarum, earumque Domorum.

1. Cum Magister Ordinis intra tempus sui regiminis teneatur per se, vel per alium totum Ordinem visitare, & Provincialis itidem bis totam Provinciam in suo triennio, aut quoties compellatus fuerit specialiter a Fratribus, vel postulet rerum eventus, non importunam ducimus formam visitationis ab ipsis, vel suis visitatoribus faciende juris, & aequitatis legibus insituere.

2. Primo enim Magister ingrediens visitare alicujus Provincie Domos, debet simul visitationem Provincialis aggredi, unde si antequam accedat ad Domum Capitalet Provincie, ubi Provincialis adest aliquas occurrentes Domos in via visitare oporteat in ipsis, etiam de regimine, & reliquis ad Provinciale spectantibus disquirere incipiat secundum formam inferius tradendam.

3. Insuper a Provinciali de Fratrum moribus debet inquirere, ac fratres ipsos in singulis Domi-

Domibus interrogare si quid emendatione dignum habeant circa bonum, utilitatemque Provincie revelandum. De quibus omnibus ejus communem visitationem simul, & particulares Domorum peragat, & concludat.

4. Si visitationes itas non per se Magister adimpleat, debet semper eum visitatorem eligere, qui sit etate, literis, religione, ac moribus approbatus, cui auctoritatem suam in scriptis conferat, quatenus ad omnia predicta gerenda sibi expedire videatur. Insuper debet esse zelo, prudentia, & benignitate preditus. Verumtamen qui potens sit irumpere iniquitatem ne vel fortitudine nimis terreat, vel victus suavitate non adeat; quae omnia similiter Provinciali, Vicariove Provinciali subjungimus. Visitator autem institutus semper sibi eligat unum Fratrem in Secretarium, qui de omnibus visitationis actibus fidem reddat, Juramentum secreti, & fidelitatis ipsi prius Visitatori perhibeat.

5. Cum vero Prelatus, aut Visitator ab eo missus Domum visitandam ingreditur, debet suscipi, iterantibus exhibenda prout inferius cap. 16. precipitur. Susceptus autem statim visitationem incipiat, nisi ita sit longo itinere vexatus ut aliqua prius requie levare oporteat. Visitator missus tribus tantum diebus requiescere poterit, quibus trajectur, ut hospes, iis vero elapsis, si ne mora visitationem inchoet a cujus initio, ad finem usque dumtaxat sit vere Prelatus, vicefque, & locum sui principalis obtineat in ea tantum Domo, quam visitat cum potestate tamen extra illam quantum ad incidentia, quae eandem visitationem respiciant, qua finita, & conclusa, si in ea Domo forsitan immoretur, habeatur hospes: sitque Provinciali, & Prelato locali subiectus, visitationem autem in Domibus exiguis, & modicis semper quatuor praecise diebus continuis peragat, & concludat, in magnis vero duos amplius, vel quatuor dies adjicimus, quos praeterire non liceat.

6. Si vero delicta aliqua ex visitatione prodierint, quae processu judiciali indigeant, & intra dictos quatuor, aut octo dies concludi non valeant, tunc in Provinciis Europae suo principali a quo fuerit nominatus relinquat. In Provinciis vero Hispaniae a quocumque fuerit missus Visitator, semper Provinciali deferat per dictas causas, ut eas prosequatur, & finiat, ne si Vicario Generali, aut Magistro a quorum altero nominatus fuerit reserventur, ipsis noceat distantia locorum.

7. Ipsi tamen Prelato visitanti ubique consulumus, ut quantum negotia sustineant, praefixos etiam terminos in visitationibus non praetereat, ne Domus per moram gravetur, vel suspitionibus intestini mali ejus fama laedatur. Quod si visitatio non fiat de officio, & more, sed sit irregularis, & ex peculiari causa emergenti, etiam eam quoque, quam citius desideremus absolvi, nulla tamen dierum metam circumscribimus.

8. Si Commendator sue Domui visitationis tempore non adfuerit, visitatio nihilominus eo non expectato fiat, & Visitator, aut Prelatus ad omnia predicta, & inferius insuper dicenda procedat. Si quid autem de Commendatore agnoverit emendatione dignum, de justa correptione provideat juxta Constitutiones nostras, & prout Domus necessitas postulet. Si vero pro aliquo testimonio necesse fuerit absentem

aliquem fratrem vocare, vel citare, id praefare poterit Visitator nominatus in omni visitatione sub excommunicatione, & praepcepto.

9. Visitator itaque ingressus Monasterium pace Fratribus oblata, & congregato Capitulo, si Prelatus non fuerit literas visitationis ostendat, legique faciat coram Capitulo, quibus lectis, & evulgatis, atque illi praefata visitandorum obedientia dicat: *Benedicite Fratres &c.* commendationem deinde pro vivis, & Defunctis instituat, ut habetur in principio Capituli quotidiani. Postea vero piam, & religiosam exhortationem Fratribus habeat secundum eorum qualitatem, & circumstantias Domus, & moneat primo, secundo, & tertio in virtute Spiritus Sancti, & sub obedientia praepcepto, ac sententia, excommunicationis, ut omnes, & singuli odio & amore postpositis sibi clare, & distincte manifestent ea omnia, quae in communitate, aliquove individuo emendatione, correptione, seu punitione digna repererint, & maxime quicquid in observantiae ruinam, religionis, siue Fratrum perniciem fuerit perpetratum, si quas rixas, aut dissidia, si qua scandala, vel crimina, & si qua alia ex iis, de quibus in scrutinio inferius declarando interrogabuntur, tam in capite, quam in membris agnoverint, cunctaque abs dubio Fratres singuli cujuscumque gradus, & conditionis extiterint ei aperte declarare debeant, ut illis in judicio, vel extra congruam inferat medicinam.

10. Ut autem Fratres nihil de sibi revelandis occultent, in hoc primo Capitulo insiem exponat, quantum illos censura, & juramentum adstringant, quibus omnia sibi nota, ac remedio digna manifestare promittunt, ibi enim adjuret eos per viscera Jesu-Christi: quod bonum Ordinis, & Fratrum in justitia, & veritate diligant, quod salutis eorum boni amulatores existant, quodque Medico ipsorum vetera, vel putrescentia vulnera celantes eorum patroni crudelis, amique pestiferi non fiant; super hoc enim sit tota, vel praecipua Capituli, ac sermonis materia, quo de ipsorum manibus exquirendum esse protestetur sanguinem ejus, qui suo silentio perierit. Hos maxime securos reddat de secreto a se fideliter, exacteque servando in omnibus, quae sibi quomodolibet revelaverint, prout in conscientia tenetur, & inferius enixe precipitur.

11. In predicto deinde Capitulo tam Prelatus, quam Visitator omnes Confessarios publice, & ex officio suspendat, praeter graduatos, donec novo examine comprobatos restituat, seu a Ministerio revertat. Ceterum si graduatum aliquem a sufficientia, vel discretionem, aliisque promunere requisitis defluxisse cognoverit, prudenter, & privatim similiter suspendat, donec de novo examinatum approbet, vel removeat.

12. Postea vero intra, vel extra celebrationem Missae Albae, & pluviali indutus, & cum cereis accensis, & thuribulo secundum formam Ritualis Ordinis visitet sacramentum Eucharistiae, an sit in loco pie, religiose, & ritualiter parato, & instructo, & quo tempore renovari solet. Videat insuper, & recenseat: an reliquiae, & oleum infirmorum decenti cultu, & custodia serventur. Deinde an Sacra indumenta pro necessitate sufficiant, an apta, & munda sint, & quae reparanda, quae sint addenda precipiat.

13. Post haec autem in secreto loco solus a.

singulis Fratribus accipiat juramentum, quod vera profert ad ea, de quibus interrogati fuerint ab ipso, omni odio, & amore posthabitis, eoque sic præfinito, procedat ad inquirendum in genere de statu Domus, de fama, vita, & honestate Prælati, & Subditorum ejus secundum instructionem inferius proponendam, singulaque in emendationem respective inducat, prout sibi declarata, ac probata fuerint, & justitia, vel charitati conveniat. Delicta vero tam Commendatorum, quam Fratrum visitet, corrigat, & emendet, quocumque tempore perpetrata sunt, si punita, & emendata non fuerint.

14. Post visitationem rerum Ecclesie visitari debent omnes libri rationales, & inventaria Conventus, videlicet liber Missarum, & reliqui omnes dati, & accepti, inventarium Sacrificie, Infirmarie, Bibliothecæ, omniumque utensilium, quæ sunt in cellulis Fratrum, cum tabula Defunctorum Provincia. Deinde vero libros redemptionis suscipiat, quos diligentius, & accuratius (ut institutum postulat) severissimo examine perpendat, & si quid in illis inveniat extra Constitutiones hujusmodi commissum, absque ulla misericordia corripat. Si Procuratores autem prædictæ redemptionis tepidos, & negligentes invenerit in hujusmodi charitatis officio, puniat, vel amoveat, secundum qualitatem delicti. Commendatores etiam juxta Constitutiones nostras in hac vel alia culpa deprehensos, poterit Visitator suspendere, convictosque privare, ac Præsidem pro illis substituere, donec Prælati Superior de domo illa provideat, super prædicta autem Commendatoris suspensione declaramus eam posse Prælatum, aut Visitatorem aliquando facere absque eo quod causam, vel rationem exhibeat.

15. Similiter si Vicarium, si Procuratorem Conventus, aut Sacrificam dignos depositione, vel remotione probaverit, eos a suis muneribus depellat, atque alios a Commendatore subrogari constituat. Si vero Depositarium hujusmodi privatione afficiat, ejus nominationem Conventui relinquat. Magistrum autem Novitiorum si fuerit a se depositus, Provinciali noviter eligendum deferat.

16. Ad Provinciam denique five ejus Visitatorem pertinet in ipso actu visitationis informationem de Lectoribus per se ipsos immediate suscipere: itaut in scrutinio secreto fiat omnino certior de illorum negligentia, & defectibus, vel de sollicitudine in proficiendo, & docendo, de quibus etiam juxta superius Dist. 6. Cap. 6. ordinata publice testimonium debet accipere a majori parte Conventus de peractisque curriculum juridicam informationem suscipere, ut suo tempore exhibeatur Diffinitorio Capituli. Ex his ergo, & secundum ea, quæ legitima probatione deprehenderit debet eos laudare, vel corripere, aut etiam (si visitationem faciat Prælati) ipse solus lectura privare, quos a prima sufficientia noviter excidisse.

17. In mutationibus Fratrum si plures amoveri expediat, non omnes dispergat simul, sed transacta visitatione sensim, singulatimque ne scandalum fiat in Populo.

18. Facta ergo visitatione atque omnibus ejus actis scripto mandatis fiant a Visitatore Decreta, quæ sibi visa fuerint expedire prout Dominus statuit, regularisque observantia postulet

custodia, & sic omnia scripta permaneant; & ubicumque opus fuerit in Diffinitorio, aut Capitulo fidem faciant. Statuta vero, congregata a Visitatore Capitulo inibi legantur, brevique Fratres oratione ad eorum observantiam, aut totius vite regularis inviolatam integritatem, hortetur, postea omnes se prosternant, & dicant *Confiteor Deo &c.* stans autem Visitator adjiciat: *Miseretur vestri &c. Indulgentiam &c. Et ego auctoritate Dei omnipotentis Patris, & Filii, & Spiritus Sancti, & auctoritate mihi commissa absolvo vos ab omni vinculo irregularitatis, suspensionis, excommunicationis lata ab homine, vel a jure (si indigetis) & ab omnibus transgressionibus, excessibus, omissionibus regule, & Constitutionum nostrarum, quantum ego possum, & quod non possum suppleat, & perficiat omnipotens Sacerdos, & Summus Pontifex Dominus Jesus-Christus, & injungo vobis in penitentiam omnium peccatorum vestrorum quicquid boni feceritis, & specialiter jugum obedientie, ac regularis observantia disciplinam in Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen, & sic concluditur, & solvitur visitatio.*

19. Tempore visitationis Prælati semper, aut Visitator cum Fratribus in Refectorio comedat de communi victu, neque singularia sibi ferula parari sustineat, qua de re illius conscientiam oneramus, ne visitatio, quæ mederi debet, excessibus eos inducat potius, quam cohibeat.

20. Prælati, vel Visitatori provideat Conventus necessaria pro impensis itineris usque ad Monasterium proxime visitandum, semper vero religiose, & honeste, Prælati, aut Visitator incedant cum uno Fratre socio, & servis, & animalibus necessariis, ne Domus dilapidentur a Visitatoribus.

CAPUT VI.

De interrogationibus a Visitatore in inquisitione, & scrutinio secreto faciendis.

1. Ingresso Visitatore scrutinium, & a singulis Fratribus præfinito juramento, ut prædicitur illud in hanc formam incipiat: An scilicet Prælati frequenter abit a Divino Officio, & oratione mentali: an de illis ita sit negligens ut aliquando non ritualiter, ac devote compleantur, neque temporibus a Constitutione dispositis: an residentiam Chori Fratribus persepe dispenset, eamve curare prætermittat: an circa Ecclesiam, & Missarum celebrationem, secundum omnia Conventus, & Ordinis onera curam adhibeat: an lampades SSmi Sacramenti jugiter ardere non studeat, aut super hoc negligentiam Sacrificæ non severe corripiat.

2. Insuper an redemptionis instituto, & elemosinarum Collectæ minus diligenter intendat: an ea, & universæ redemptionis bona fideliter custodiat, & tractet, & a Fratribus eadem procurantibus similiter tractari faciat.

3. An sæpius Refectorio non intersit, aut Fratres pro viribus interesse non faciat: an illis super hoc nimis indulgeat, aut juniorum Ordinis violationi consentiat: an eorum depravatos mores non coerceat, illisque in observantia regulari laxa fræna dimittat: an ab ipsis munera accipiat: an fiat personarum acceptor, seu lenior in penis, & observantia custodia, quod etiam potissime interrogabit Visitator Generalis de Provinciali, aliisque Prælati Ordinis, & quos

done.

donorum receptores, five acceptatores personarum invenerit (& maxime ab illis, quos Provincialis in officio, vel commendata susceperit) propriis deponat officiis, & publicis quoque penitentis vindictam sumat de foelitate criminis, ut illis in correctionem, reliquis vero Fratribus proveniat in exemplum.

4. Uterius inquireat de Commendatore an quotidiana Capitula habere, fratresque assiduo corrigere prætermittat: an benigne, & comiter, vel durius, quam expedit cum Fratribus se gerat: an erga infirmos debitum charitatis exolvat, vel omnibus postulatus necessaria dispenset: an erga singulos æque affectus appareat, aut divisiones ioveat, quas imo tenetur extinguere: an circa bona Conventus infidelis, negligens, aut dissipator existat: an illi census, possessiones, atque eorum instrumenta sint curæ: an singulis Septimanis computus, & rationes faciat. De prædictis ergo præcipue non debet erga Commendatores interrogatio dimiti. Poterit tamen Visitator plura alia, quæ ad eos pertinent inquirere, prout opportune, & congruenter expediat: libros quoque dati, & accepti, & quæcumque rationalia, & inventaria Conventus; etiam si alioquin visitata denuo perferuntur in examenque, & inquisitionem revocare valeat.

5. De Vicario autem interrogabit: an Choro frequenter intersit: an inter ipsum, & Commendatorem mutua sit intelligentia, quæ Conventus paci noceat, eisdemque Fratribus reddat de aliqua in eos, aut Domum infidelitate suspectos: an Divinum officium statutis temporibus, & devote quotidie celebrandum curet: an in designandis officiis per tabulam Sabati sit personarum acceptor: an sit de infirmis sollicitus, & alia id genus, quæ Visitatori opportuna videantur.

6. Insuper de Sacrista, Procuratoribus, Depositariis, cæterisque ministris, & officialibus interroget an sua munera religiose, & diligenter exerceant. Item de Prædicatoribus, & Confessoribus: an suis ministeriis sufficiant ad profectum, eaque laudabiliter, an vero indigne, & cum dedecore compleant.

7. Adhuc de Lectoribus, & studentibus, eorumque Magistro, & Regente studiorum inquireat: qua sollicitudine, & utilitate suo quisque muneri incumbat: an Regens studia moderetur cum zelo, disciplina, vel protervius, aut nimis justus in munere discordias cum Prælati sustineat: an Lectores sepe a lectura deficiant, an in aliquo Doctrina *D. vi Thomæ* discedant, vel sint novitatis amatores: an singulis diebus non feriatis conferentia, statisque temporibus conclusiones habeantur.

8. An Conventus Novitatum de ipsis Novitiis, & eorum pia disciplina diligentissime inquireat: an videlicet Magister ipsorum illis instituat, verbo, & exemplo invigilet: an sint in Regula, & Constitutionibus, cantu, ritibus, caeremoniis, & arti recitandi satis instructi: an capacitate, sufficientia, & moribus polleant: quibus ad profectum non indigent. Si quos autem in hujusmodi defecere inveniat, moneat Commendatorem, eorumque Magistrum, ut ipsos diligentius instruant: & si adhibita omni curam melioris frugis, & sufficientiæ non evadant, eos ab Ordine dimittant.

9. Circa Fratres Laicos inquireat etiam spe-

cialiter de illorum institutione in Catechismo, de observantiis Ordinis, de frequentia Sacramentorum, de vite honestate, & bona conversatione illorum.

10. Circa Fratres autem in communi, ita ex Prælati, & subditis de sequentibus interroget: an aliqui suspecti sint de horis non recitandis, de non confitendo frequenter, & temporibus a Constitutione designatis, de indevote celebrando, & si quis forte, non iusta de causa Missæ celebrationem omitat.

11. Circa vota vero an aliqui utantur superfluitate in vestibus, aut non servent uniformitatem, tam in materia, quam in colore, vel forma: an habeant aliqua utensilia, vel dona suscepta, aut peculia Prælatorum libito, & voluntati non exposita: an sint suspecti de aliqua familiaritate inhonesta, vel impura, sermonum consuetudine: an sine licentia cum Mulieribus quandoque tractatus habeant: an omnes debitam superiori reverentiam exhibeant: an humiliter ferant ejus increpationes, & monita: an aliqua bona redemptionis laferint, vel ea tractantes negligenter, aut cum infidelitate procedant.

12. Circa Constitutiones, & Regulam percontetur: si quis eas contemnat: si quis pro consuetudine frangat: si jejunia Ordinis cum valeat non observet: si quis silentium horis statutis habere despiciat: si quis a Choro sæpius, aut Refectorio, aliisque communibus actibus absit.

13. Insuper: an inter Commendatorem, & Fratres sit religiosa concordia: an sese omnes vero charitatis fœdere diligant, inter quos si qua diildia, aut partes invenerit, sollicitè radicem inquireat, & evellat, auctoresque discordiæ cum severitate corripiat: an alii alios decipiant, & non debito se invicem honore preveniant: an mutuis se detractionibus devorent: an (quod ablit) species aliqua ludi a jure, & Constitutione nostra prohibita inter Fratres serpat, aut vigeat, vel maxime cum secularibus, aut coram illis exerceant: an scandalum aliud commiserint: an contra Prælatos Ecclesie, vel statum politicum privatim, aut publice concionando aliquid indiscrete protulerint.

14. Tandem in Hospitiis, & exiguis Conventibus, inquireat: an Divinum Officium quotidie celebretur, & potissime in locis ubi Sanctissimum Sacramentum asservatur, & illud recitari statuat coram ipso si nondum invenerit institutum. Illis etiam Ordinem vite regularis præscribat, vel jam præscriptam discutiatur, & confirmet, prout judicaverit opportunum.

CAPUT VII.

De observandis in prædicto scrutinio a Visitatore, & Fratribus.

1. De præfatis omnibus, & aliis, si pro opportunitate opus fuerit, debet Visitator inquirere ex officio, & in genere; verum ne ipse in iis, & potissime Fratres jura charitatis, aut justitiæ prætereant, ipsi visitatori præcipimus, ut in hac generali inquisitione caveat omnino lædere famam Conventus, aut Subditorum, inquirendo specialiter de persona, aut delicto, nisi fuerit de aliquo, vel aliquo instructus, tam intra, quam extra scrutinium præfatum, ut secundum jura charitatis, & justitiæ specialis inquisitio fieri queat: eo videlicet fine, ut peracto scrutinio ex eo delibe-

superiori Dist. Cap. 9. præscripta committimus.

11. Tandem universis, & singulis Provincialibus duo sigilla conveniunt, quibus earum Provinciales in suis literis utantur alterum parvum cum solo scuto, & stemmatibus Ordinis pro rebus exiguis, & communibus. Alterum vero magnum, cum eisdem stemmatibus in calce, & aliqua imagine alicujus de festivitibus B. Virginis Mariæ, vel earum defectu, alicujus de Sanctis Ordinis in ejus arca præcipua prout in Cap. sequenti ad unamquamque Provinciam designabimus, cujus quidem signaculum patentibus officiorum, aliisque literis ejusdem ponderis apponatur.

CAPUT II.

De singulis Provinciis specialibusque sigillis earum.

1. In Hispaniarum Regnis Castellæ, & Aragoniæ, ubi primum fundatus extitit Ordo noster quatuor sunt Provincie, quarum prima est Aragoniæ constituta ex Conventibus ipsius Regni Aragonum, & Principatus Cathalonie, atque etiam Regni Navarræ, & Sardinie detrahitur Conventibus Tarraconæ, & Dertuse ex Cathalonie, & Turoli, & Sarrión ex Aragonia, qui simul cum Domibus Regni Valentie Majoricæ, & Oran Provinciam Valentie constituunt.

2. Regnum Castellæ dividitur in alias duas Provincias sub nominibus Castellæ, & Vandalie, quarum localis discussio fiat, & sit a flumine, quod dicitur Luadiana, a quo quidem loca omnia versus Vandaliam sita Bethicæ Provincie subjaceant, quæ vero a prædicto flumine versus Castellam tendunt ad Provinciam Castellæ pertineant. Cum iis pariterque ad Galliam, Cantabriamque, & Regnum Legionis attingent cum locis terrisque adjacentibus.

3. In Regno Lusitanie ex Monasteriis, quæ Ordo possidet in Maragnione apud Indiam Orientalem constituta est quædam Congregatio, & quasi Vice Provincia sub uno Commissario Generali moderata, si qua vero alia in prædicta India erigantur ad eandem Congregationem, & Commissarii Generalis moderationem spectare decernimus; donec Domorum numerus ad formalem Provinciam, Provinciasve erigendas sufficiat.

4. Deinde Regnum Gallie unam habet Provinciam, quæ Gallicæ nominatur, & unam Congregationem ab ea separatam, quæ Parisiensis dicitur. Ex Conventibus autem Romanie Regnorumque Neapolis, & Sicilie aliorumque locorum adjacentium Provincia una confurgit, quæ appellatur Italica.

5. Post Provincias Europe sequuntur, quas Ordo habet in America, ubi primum incidimus in Provincia S. Dominici, & procedentibus per terrarum tractus versus occidentem occurrit Provincia de Mexico, & Luatamale, deinde Limentis, & Cuzcuana; post eas vero Chilensis, & Tucumana, & postrema Guitenis. Quibus jam omnibus commune regimen superius ordinavimus, & propria quibusdam in sequentibus statuimus. Si que autem alie Domus, vel coetus Fratrum Ordinis alibi per totum Orbem nunc, aut pro tempore extiterint, ut in Insula Hibernie directioni, & providentiæ Magistris subjaceant.

6. Quantum attinet ad sigilla Provincie Aragoniæ habeat pro stemmate Imaginem Con-

ceptionis Beate Virginis Mariæ Matris; ac Fundatricis nostre, in cujus honorem fuit Ordo noster ab ipsa fundatus, & erectus in Civitate Barchinonæ, & illius puritatis signum candenti Habitu decoratus, in limbo autem præfati sigilli, sit versiculus iste: *Tota pulchra es amica mea.*

7. Sigillum vero Provincie Castellæ Imaginem Assumptionis ejusdem Beate Virginis contineat, cum hoc versiculo incisam: *Assumpta est Maria in Cælum: Provincia Valentie Mysterium Purificationis ejusdem cum his verbis: Lumen ad revelationem gentium.* Provincia Vandalie ejusdem præsentationem in templo cum hac inscriptione per gyrum: *Respexit Dominus humilitatem Ancille sue.* Provincia vero Gallie sit pro sigillo Nativitas cum hac litera: *Nativitas Gloriosæ Virginis Mariæ.* Italiaque Provincia Visitatio cum hoc versu: *Benedicta tu inter Mulieres.*

8. Uterius Provincia S. Dominici assumat Imaginem S. Petri Paschalis, sic inscriptum: *Bonus Pastor animam suam dat pro ovibus suis.* Provincia Mexicana Desponsationem Beate Mariæ sub his verbis: *Cum esset desponsata Mater Jesu Maria Joseph.* Provincia Guatamale effigiem S. Raymundi Nonnati, cum hoc versu: *Suscipisti me de utero Matris mee.* Provincia Limentis Imaginem: S.P.N. Petri Nolasci cum litera: *Majorem charitatem nemo habet.* Provincia Cuzcuana; Divi Petri Armengaudi effigiem hoc versiculo insculptam: *Suspendium elegit anima mea.* Provincia Chilensis habeat pro signaculo Patrocinium B. Mariæ; id est Imaginem ejus, filios sui Ordinis sub pallio protegentis; litera vero: *Beata es Maria Patrona, & Mater nostra.* Provincia Tucumana expectationem ejusdem, cum isto versiculo: *Expectans expectavi Dominum.* Et tandem Provincia Quitenis Imaginem ipsius B. Virginis Dolorosæ his verbis circumscriptum: *Tuam ipsius animam gladius pertransiit.*

9. De prædictis etiam Congregationibus ordinamus, ut Parisiensis, quæ est in Gallia, suscipiat in sigillum Annunciationem prædictæ B. Virginis cum hoc versu: *Ave gratia plena.* Congregatio vero Maragnionis Imaginem Sanctæ Mariæ ad Nives quasi apparentis in nubibus super collem rigentibus cum hac litera: *Candidiores Nazarei ejus nive.* Quæ quidem signa etiam in veras Provincias erigantur semper, & ubique retineant. Univeris vero Prælati strictè præcipimus, ut præfatis sigillis, prout unicuique Provincie, seu Congregationi statuuntur in literis publicisque instrumentis obsignandis utantur.

10. Declaramus autem quod per hunc ordinem literæ, quo prædictas Provincias nominavimus non intendimus ipsis derogare suum proprium locum, & Sedem, vel jura antiquitatis earum violare, sed ea omnia illæsa reliquere incolumi. Similiter consistente jure, ac possessione præcedentiæ, qua Vandalie Provincia fruit respectu Provinciarum Indiarum, & primævis sue institutionis Decretis.

CAPUT III.

De speciali Regimine aliquarum Provinciarum.

1. Quoniam in Ordine nostro sunt aliquæ Provincie, vel Congregatio, quæ in aliquibus specialiter gubernantur, expedit quidem ad earum

rum regimen, certis quoque, & perpetuis legibus in nostris Constitutionibus concludamus.

2. Primo enim Provincia Aragoniæ, cum plura regna contineat, electionem Provincialis in ea per alternationem perpetuam fieri constituimus, id quod antehac servatum est, ita videlicet, ut uno triennio sit Provincialis ex Cathalonie, vel Sardinie, in sequenti vero immediate ex Regno Aragoniæ, sive Navarræ eligatur, dummodo reperiantur persone cum meritis ad tale officium a Constitutione præfixis.

3. Prædicta autem alternativa debet accipi non penes originem, & filiationem sæculi, & naturalem, sed juxta filiationem conventus, in quo patuit ingressus in Ordinem, ita quidem, ut qui habitum suscepit in Conventibus Aragoniæ, vel Navarræ, poterit esse Provincialis in Aragoniæ alternativa, etiam si natione sit ex Cathalonie, vel Sardinie, sive e converso.

4. Rursus, ut omnis occasio præjudicii cuiusque parti penitus evellatur, decernimus, & declaramus, quod nemini faveat adoptio, seu nova filiatio in Conventibus alicujus partis, ut illius alternativa gaudere valeat, sed semper pensari debet, secundum filiationem ex reali habitu susceptione in Conventibus alternativæ concurrentis.

5. Circa Diffinitores vero Provincie, quos præfatum elegit Aragoniæ Capitulum decernimus, ut una saltem diffinitio semper tribuatur alicui ex Patribus Principatus Cathalonie: cum autem Provincia nonnullos habeat conventus ultra mare in Insula Sardinie, quos facile Provincialis gubernare, & proxime suis necessitatibus occurrere, casibusque emergentibus providere non sufficit; propterea constituimus, ut dictus Provincialis eo dirigat unum Fratrem idoneum, qui sit Commissarius Provincialis in prædicta Insula, cum literis, & sufficienti potestate instructus ad libitum, ut Domos ejus gubernare valeat.

6. Quantum ad Provincias Castellæ, & Vandalie decernimus etiam, & ordinamus, quod licet in duas sint revera divise; Collegia tamen Complutense, & Salmanticense in Provincia Castellæ contenta debeant esse utriusque Provincie communia, ita videlicet, ut Collegium Complutense tres Fratres ex Provincia Vandalie, quinque vero Salmanticense in Collegas admittere, & alere teneantur, quod si ultra præfatos numeros alii mitrantur ad illa, eos non teneantur sustentare Collegia, sed propriis expensis alantur. Hos tamen omnes Provincialis Castellæ poterit ab uno Collegio traducere in aliud, vel etiam ab studio repellere, si expedire judicaverit, & Provincialis Bethicæ, ad quem pro utroque Collegio hujusmodi pertinet designatio in eorum locum alios subrogare, quoscumque autem Fratres, hæc duo Collegia, undecumque in Collegas susceperint denuo per annum Fratrem a prædictis respective Collegiis deputatum probandos esse de genere denunciamus: juxta Bullas SS. Pii IV. utriusque Collegio respective concessas.

7. Uterius in Regno Gallie Congregatio, quæ dicitur Parisiensis erecta auctoritate Apostolica donec in Provinciam evadat sub illis legibus conservandam esse decernimus, quas illi Sedes eadem Apostolica ordinavit. In reliquis autem hujusmodi Constitutionibus omnino subjaceat.

8. Adhuc Provinciam Italie, quæ utcumque de Fratribus naturalibus, & non paucis de Hispania constituitur sic in electionibus Provincialis moderandam esse decernimus quod videlicet in ea fervetur omnino Decretum Sini Pauli V. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem die 12. Junii 1619. Pontificatus sui anno 15. in quo præcipitur, ut prædicta electio Provincialis præfate Provincie jure alternationis constituatur inter prædictos Fratres Hispanos ex una parte, & reliquos Fratres Italos ejusdem Provincie ex altera secundum consuetudinem hactenus in ea servatam, ita nempe, ut ad fruendum prædicta alternativa sufficiat Hispanis Fratribus adoptio per quinquennium integrum in ea Provincia a solo Magistro Generali concessa. Illos autem quos eo Magister ipse non miserit, perpetuo ab universis ejusdem Provincie honoribus abdicamus, etiam si aliunde præfate adoptionis tempore gaudeant.

9. Parem vicissitudinem inter prædictos observari præcipimus quantum ad electiones Diffinitorum, & Electorum Generalium, ita videlicet, ut semper in Capitulis quelibet pars, & alternativa unum ex se Diffinitorem, atque Electorem Generalem fortietur, quam etiam divisionem, & sortem inter ipsos pro Diffinitoribus Provincie statuimus servata tamen etiam ad hæc officia præfata conditione adoptionis. Commendatores autem S. Ursule Neapolis, & S. Anæ Panormi semper eligi debent de Hispanis, quibus Domus consignata sunt. Commendator vero Romæ secundum consuetudinem eligatur.

10. Et quoniam apud Indias Occidentales in Provincia Quitenis quantum ad Provincialis officium similis viget alternandi consuetudo inter Hispanos scilicet, & ejus regionis indigenas ab ipsa Hispania oriundos; idcirco pariter constituimus, ut prædicta alternatio intelligenda sit, quantum ex utraque parte suppetat vir habilis juxta Constitutiones nostras ad Provincialatum prædictum: & quantum ad Hispanos, quod similiter præcedat quinque annorum adoptio statuimus, & nunc denuo declaramus de universis honoribus & dignitatibus ab hujusmodi fratribus Hispanis in prædicta, & reliquis Indiarum Provinciis impetrandis.

11. De omnibus insuper Provinciis Indiarum quantum ad Vocales inde ad Generale Capitulum accedentes firmiter constituimus, ut quia longa, & vastissima sunt ab illis regionibus itinera, tam Provinciales, quam Diffinitores, & electores Generales earum Provinciarum, etiam expleto sue electionis triennio per unum amplius annum sua gaudere voce in Capitulo, modo non superveniat in eadem voce successor in sequenti immediato post electionem prædictorum electus, Quæ omnia, ut sine litibus eveniant fidelibus Instrumentis de tempore electionis eorum esse comprobanda, præcipimus juxta Decretum Capituli Generalis Cathalaunibus a Clem. VIII. confirmatum die 8. Novembris 1594.

CAPUT IV.

De speciali regimine Domus nostre Barchinonensis quantum ad electionem Prioris.

1. Cum nostra Domus Barchinonensis sit profecto totius Ordinis Caput, in qua revera processerunt illius initia, idcirco hanc ejus antiquitatem, & dignitatem attendentes, atque primam

que domo cellæ, & cameræ illius sic Fratribus a Prelato distribuatur, ut semper potiores dignioribus conferantur.

CAPUT IX.

De possessionibus habendis, ceterisque bonis temporalibus.

1. Possessiones, redditus, & eas quæ pertinent ad commune proprium, vel tangunt possessionis titulum liceat Ordini nostro tenere, & possidere. Unde univèrsis Commendatoribus nostris licitum erit de consilio suorum Conventualium prædicta bona acceptare, ut habeantur, & possideant in communi, seclusa omni proprietate singularium: si qua vero Conventus bona possideat in annuum perpetuumve censum redigenda, sive jam extinctorum censuum sint capita, sive pecunia ex hereditario, aut alio quovis Jure proveniens, sive quocumque titulo accepta, vel donata Conventui, id nequaquam facere possit solus Commendator, aut Procurator aliquis, sed Conventus dumtaxat cui privative competit, tamquam dictorum bonorum Domino. Ad hoc autem debet congregari Capitulum, ac de consensu majoris partis res ista decerni, interveniente tamen licentia Provincialis in scriptis ab ipso Conventu Capitulariter petita, discussaque fideliter securitate, & bonitate hypothecæ, & quod aliis censibus, & contractibus non teneatur adstricta.

2. Super his ergo bonis, & aliis quibuscumque statuimus, & ordinamus, ut tam Generalis, Magister in Ordine, quam Provincialis, & Commendatores in suis respective Conventibus, & Provinciis diligenter requirant, aut requiri faciant scripturas omnes, & publica instrumenta possessionum, reddituum, legitimarum, actionum, & quorumcumque alienorum bonorum ad Ordinem nostrum, Provincias, & domos ejus quomodolibet pertinentium, ut illa in communi deposito ordine debito, & accurate custodiantur, ita sane, ut facile dignoscantur rescripta omnia, & publica instrumenta bonorum omnium prædictorum, & sint in promptu, quoties necesse fuerit.

3. Commendatoribus autem præcipimus sub poena privationis officii, quod quoties aliquis census, & hypotheca cujuscumque possessionis Conventus in novum possessorem transeat; de hoc semper memoriam faciant in libro speciali expressis nominibus ementium, atque etiam illorum qui noviter, & de facto possident Terras, domos, aut hereditates liminares, quibus hypotheca, hereditas, censualis, aut possessio Conventus adheret, itant probatio identitatis eorum nunquam perire valeat, nec oblivione deleri, sed tractu successivo novorum Dominorum semper diligentissime notato omni tempore dominio Ordinis pateat. Quod insuper, ut aliunde non pereat sub præfatis poenis ejusdem commendatoribus constituimus, ut omnes Dominos prædictorum censuum, hereditatum, aliorumque bonorum Conventibus respondentium in toto suo triennio, aut etiam in antecedentibus invocatos obliget, ut novo instrumento juridico se ipsos debitores Conventibus fateantur.

4. Similiter omnia debita tam activa, quam passiva debent Commendatores in libro speciali conscribere, ut omnium illorum nomina ulla

oblivione deleantur. Nomina insuper, tam debitorum, quam creditorum in ipso etiam libro memorari præcipimus, ut quid cuique debeatur aut debeat, Conventui constare valeat. Si quid autem mutuo Commendatores accipiant, semper id faciant numerata pecunia coram Depositariis, & inter debita activa in prædicto libro conscripta, in librisque majoribus Conventus dati, & accepti tam in solutione, quam receptione dictæ mutuatæ pecuniæ, quod si contrarium faciant, tam ipsi Depositarii, quam Commendator poenam privationis vocis activæ, & passivæ, & officiorum incurrant, & sint obligati debito donec illud Conventui solvant.

5. Statuimus præterea, ut Superiores Ordinis quacumque auctoritate, seu facultate præfulgeant, nullo modo possint bona quæcumque in alteram Provinciam, vel etiam de uno Conventu in alium traducere, juxta Constitutionem Clementis VIII., ejusque tenorem sub datis Romæ 19. Januarii 1601.

6. Quantum vero ad alienationem bonorum Ordinis districte præcipimus, ut neque Magister Generalis, neque Provincialis, aut illorum Capitula, neque Commendatores, aut illorum Conventus, vel quilibet alius possit per se, vel alterum remittere, aut condonare, neque renunciare hereditatem legitimam, aut alia quæcumque bona, quæ fratribus, & hereditario Jure Paterno, vel Materno, aut quovis alio illis, & Ordini debeantur.

7. Super quibus similiter observari præcipimus Decretum Sacræ Congregationis Concilii speciali jussu SSmi. Urbani VIII. editum die 7. Septembris anno 1624., ubi perpetuo prohibetur omnibus Superioribus cujuscumque Religionis sub poena privationis omnium officiorum, vocisque activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, bonorum immobilium pretiosorum alienatio, alique actiones, & contractus circa eadem bona in eodem Decreto contenta, nisi eadem Sacra Congregatione, & cum ipsius expressa licentia præterquam in casibus a Jure permixtis, & pro redemptione Captivorum.

8. Præfenti Constitutione statuimus, & decernimus, ut bona stabilia, ad fratrisque legitimam pertinentia, semper illi Monasterio tribuantur, ubi talis frater habitum religionis suscepit. Cum autem e vita discesserit, universa bona mobilia, quæ ad usum possidebat, sic dividantur, ut habitus, & vestes religiosæ magis indigentibus a Commendatore distribuatur, pertinentia vero ad lectulum, & mensam, quæcumque illa sint ducantur ad infirmariam, ejusque deposito inferantur, in quo hujusmodi utensilia pro Infirmis tantum custodiri præcipimus modo, & forma jam suo loco prædictis. Cæterum libri a Magistro, vel Provinciali Conventibus studiorum (prout melius expedierit) impertiantur. Sedilia vero, mensæ, & omne genus arcæ, tegumentorum, vestiumque custodiæ, ministerium scribendi, lucernæ, & candelabra, & id genus utensilia maneat ipsi Conventui, ubi frater deceaserit, in communique ejus inventario describantur, tamquam bona ipsius Conventus; itant perpetuo conserventur in Cellis ejusdem, ad usum religiosorum.

9. Reliqua tandem bona, quæ præter dicta super fuerint solutis ante omnia debitis Defuncti in quatuor partes æquales dividantur, quarum

pr.

prima pertineat ad Conventum in quo Defunctus habitum suscepit. Secunda ad Provinciam pro expensis Provincie. Tertia reponatur in custodia Religiosi designati a Magistro Generali pro victu, & sustentatione sui, & pro sumptibus officii. Quarta vero ad ipsam Magistrum Generalem pro expensis, & causis Romanæ Curie mittatur.

10. Declaramus tandem ad hanc divisionem, & partes non pertinere, neque inter spolia reputanda esse ea debita, quibus Conventus aliquis adstringatur fratri decedenti ratione commendatæ ab eo gubernatæ, & si quid de hoc in computis, & rationibus talis Conventus prædicto fratri debitum apparuerit eo defuncto cedat in beneficium Conventus, & deleatur a debitis.

11. Circa bona autem, quæ Magister Ordinis decedens ad se pro suo tempore pertinentia, reliquerit, districte præcipimus Provinciali ejus Provincie in qua prædictus Magister obierit, ut ea omnia tamquam bona Ordinis diligentissime colligat, & in aliquo deposito fideliter custodienda reponat. Ex quibus solutis prius omnibus debitis Magistris, & Ordinis, si qua fuerint, reliqua futuro proxime Generali Magistro omni cura, reservet, illique quam primum electo subiciat, eidemque rationem reddat de illis.

CAPUT X.

De Depositariis Conventus.

1. Ut autem prædicta Conventuum bona debita ratione, & fidelitate serventur, & dirigantur, duos Depositarios, seu Clavarios in singulis domibus institui præcipimus, qui libere, & per schedulas, suffragiaque secreta capitulariter eligantur, nec aliter possit ullus Commendator illos designare, aut nominare sub poena privationis officii, nec eadem die, qua proponit electionem, eam perficiat, sed unum diem ad minus pro electione conferenda, fratribus concedat.

2. Ad hujusmodi munus semper eligendus est frater, qui sit arte calculandi sufficienter idoneus, probatæque fidelitatis. In Conventibus autem ubi fuerint graduati unum saltem ex illis necessario duximus assumendum, alterum vero de reliquis fratribus ejusdem Conventus.

3. Ad eos quidem pertinet regere libros omnes dati, & accepti, & omnium rerum, quæ pertinent ad Conventum rationem habere, & secundum proprias earum species, & qualitates diversos libros statuere, in quibus omnia cum distinctione scribantur.

4. Quantum enim ad pecunias illis districte, sub excommunicationis majoris poena præcipimus, ne in libris rationalibus quantitatem aliquam cujuscumque sit generis apponant, aut subscribant, quæ realiter coram ipsis non fuerit numerata, & in deposito recondita, nisi statim de illa facta solutio aliqua ab ipsis quoque Depositariis cum Commendatore vere, & realiter creditori numeranda, nec sub eadem poena permittant, quod sumptus, & expensæ, omnique ratio dati, & accepti confuse adnotentur, sed districte, & cum omni claritate adjectis pariter nominibus dantis, & accipientis, sive etiam vendentis, & ementis.

5. Si qua autem debita contra Conventum in triennio sine remaneant, inviolabiliter ea

debet scribere in ratione, & computis Capitulo Provinciali exhibendis, quod si non faciant, illis, & Commendatori irrelaxabiliter solvenda relinquimus, itant licet Conventus eorum solutionem faciat, ipsi eandem teneantur Conventui retribuere. Præfatis ulterius depositariis injungimus, ut computos a Commendatore fieri contendat tempore, & forma superius Cap. 23. Dist. præfatis. Prætereaque, ut bona redemptionis, ac debitam de illis rationem diligentissime sumenda curent, juxta ea, quæ Dist. 2., & 3. præcipimus.

6. Insuper ipsis Commendatoribus, & Depositariis constituimus, ut nullas externorum, quantitates in communi deposito custodiendas suscipiant, & inferant, nisi sub hac lege, quod ad restitutionem earum Ordo noster minime teneatur, si furto, vel incendio, aut quavis alia ratione simile periri contigerit.

7. Tandem si Depositarius aliquis a suo exercitio, & munere sit quomodolibet impeditus, tam per brevem, quam diuturnam moram, clavem depositi, & exercitium muneris alteri fratri consignet, cui se credere posse cognoverit, illeque omnem ejus potestatem obtineat, sitque subiectus omnibus prædictis, sicut Depositarius ipse.

8. Quoniam autem potissime ad Depositarios attinet bonorum Conventus habere expressam notitiam, ac libros eorum dirigere, in illisque scripturas, & novos hypothecarum dominos, censuumque notare debitores, & de cunctis exactam rationem habere, & reddere valeant, una cum Commendatore in Capitulo. Idcirco statuimus, ut unus eorum, qui ex judicio Prælati plus sit diligens, & disertus in custodia, & peritia scripturarum, officium Archivarii exerceat, & ita habeat cuncta instrumenta disposita, ordinata, & servata, ut quantum sit possibile, disperdi non valeant: habeat apud se clavem semper Archivi, a quo nullum instrumentum extrahi permittat, nisi per breve tempus, relictaque memoria extrahentis, ad quem finem, & quo deferat illud; curet pariter, ut locus sit aptus, & mundus a pulvere, tineis, vermicibus, & muribus, unde scripturas sæpius lacerrari contingit, ac nimis antiquas, antequam penitus abeant, denuo a suis originalibus extrahat, vel illud medium adhibeat, quoad fidem publicam maneat semper cum viribus.

CAPUT XI.

De Procuratoribus Conventualibus.

1. In quolibet Conventu pro suis bonis temporalibus agendis, unus, vel plures Procuratores eligantur, juxta pondus, & multitudinem rerum agendarum. Illum autem, vel eos poterit Commendator designare, qui magis ad artem fori, ejusque tractanda negotia sint habiles de consensu Capituli Conventualis ad quod private pertinet per suffragia vivæ vocis hujusmodi Procuratores instituire cum jure, & facultate ipsis ab eo concedenda pro libito: si vires unius fratris ponderi sufficiant nullo modo Commendator Procuratores multiplicet, neque prætextu procuratoris fratrem aliquem audeat sublevaré ab officio chori, & Altaris, aliisque Conventus oneribus, quo si secus fiat, Provincialis sua potestate coercet.

s. Ab